

ÄKTENSKAP OCH SKILSMÄSSA

Låt oss nu böja våra huvuden ett ögonblick i bön! Allra nådigaste Fader, vi tackar Dig i förmiddag för den här förmånen att få vara här i den här hörsalen och möta resultatet av den här dagen. Men vi vet inte, vad dagen bär i sitt sköte, men vi vet, Vem som bär dagen i Sitt sköte. Så vi ber, att Han, som bär idag och imorgon och hela Evigheten, ska välsigna oss idag, eftersom vi har församlats i Hans Namn, så att vi ska få veta bättre, hur vi ska leva för att tjäna Honom. Det här är hela vårt uppsåt, Fader. Gud, som känner våra hjärtan, vet att det här är sant. Vi överlämnar oss åt Dig tillsammans med den del av dagen, som kommer, till Din tjänst i Jesu Kristi Namn. Amen.

Var så goda och sitt!

² [Broder Branham talar med någon på plattformen. — Utg.] Tack! Här är en till här.

³ God förmiddag, synliga åhörare och även osynliga åhörare ut över landet, dit vi är anslutna i förmiddag! Det här ger mig en stor förmån att få komma hit och att tala i förmiddag om det här livsviktiga ämnet. För de synliga åhörarna är det minsann litet förvirrande, för precis framför mig är det förhängen, så jag måste tala åt höger och åt vänster. Och för de osynliga åhörarna: jag har hörsalen på min högra sida och även gymnastiksalen på min vänstra. Och jag är på golvet med förhängena öppna emellan, åt höger och åt vänster från mig. Och vi har medhörning i förmiddag, genom hörsalen, även gymnastiksalen och även kyrkan, kyrkan nere på Åttonde och Penn Street. Och på medhörningsplatserna, tar telefonsystemet ner det till de andra platserna.

⁴ Vi har haft en fantastisk tid i Herren och vi har stora förväntningar på det här mötet i förmiddag. Och nu ikväll, då det är den här fyradagarskampanjens avslutning, å, vi inbjuder förvisso alla, som kan, att vara här. Vi litar på, att Herren ska ge oss en mäktig klimax ikväll genom att göra någonting extremt ovanligt, så att Han ska hela alla de sjuka och göra de stora ting, som Han vanligen gör. Och vi har stora förväntningar på kvällen. Åhörarna är hjärtligt välkomna, varenda en, varenda församling från vartenda samfund. Man behöver inte ens vara en kristen, vi inbjuder förvisso syndare att komma in och sitta ibland oss. Och vi gör vårt allra bästa för att lära dem, vad Herrens väg är, så att vi får leva.

⁵ Nu hoppas jag, att åhörarna inte ska vara nervösa. Och jag litar på Gud, att inte jag ska vara nervös, för jag har haft en enorm natt, en svår påfrestning. För jag inser, att de saker jag säger i förmiddag kommer att anföras emot mig på Domens Dag,

och jag — jag kunde inte sova och jag vet, att om jag inte säger dem, kommer det att anföras emot mig på Domens Dag. Så det gör det svårt, man kan inte förklara det.

⁶ Och nu den här förmiddagen är det mäktiga ämnet, som vi ska diskutera, *Åktenskap och skilsmässa*. Och orsaken till att jag gjorde det till söndagsskola, är att vi skulle kunna tala om det och ta oss tid i stället för att hålla en predikan om det. Det är undervisning från Skriften.

⁷ Och jag — jag vill säga, att om någon predikant eller några predikanter, var som helst, om det här bandet någonsin skulle falla i deras händer, om vi släpper ut det här bandet. Jag vet inte, vad församlingen kommer att göra med det. Jag ber broder Fred, att han ska möta församlingens styrelse, innan han släpper ut det här bandet. Och Ni människor ute i landet, som har bandspelare igång, var snälla och släpp inte ut bandet, med mindre Ni hör från broder Sothmann om det!

⁸ Och om det nu släpps och några av mina predikantbröder, eller någon kristen någonstans, inte skulle hålla med om de saker, som jag säger om det här ämnet, så — så litar jag på, att Ni inte kommer att kritisera Det. Om Du inte förstår Det på det sättet jag undervisar om Det, nåväl, Du har rätt till det som predikant, som herde. Och jag respekterar vad som helst, som Du tror på.

⁹ Och det finns två stora skolor ifråga om det här. Och om det finns två frågor, så måste antingen den ena av dem vara rätt, eller så är ingen av dem rätt. Så vi ska försöka se efter i Guds Ord i förmiddag, för att klara upp det här. För mig, om det är en biblisk fråga, har Bibeln säkert svaret på den.

¹⁰ Och nu, precis innan vi får de här, börjar med det här ämnet, rättare sagt, innan jag ber över Ordet, vill jag säga till varenda en av Er, att jag . . . Särskilt Er kristna, att jag vill . . . Jag — jag vill, att Ni ska be för mig i förmiddag. Och allesammans ute bland de osynliga åhörarna, som lyssnar på oss i förmiddag, be för mig, för jag vill vara ärlig och uppriktig!

¹¹ Nu inser vi, då vi gör de här uttalandena, att någon, om det än vore en enda person, kommer att hålla fast vid Det, som om Det betydde liv eller död. Det är många av Er här, som kommer att gå härifrån och tro. Naturligtvis kommer många av Er kanske att inte göra det. Men jag vet, att i min verksamhet finns det människor, som kommer för att lyssna till mig och lyssna till vad jag har att säga, från, tja, de sitter här i förmiddag, internationellt, från många av de Förenta Staterna, Kanada och utomlands. Och Ni kan ju föreställa Er den påfrestning det orsakar en, att veta, att den där människans eviga bestämmelseort ligger i ens händer, för hon kommer att hålla sig till det, som man säger. Så Gud skulle ställa mig till

svars för det och jag vill närma mig det här precis så uppriktigt jag kan.

¹² Nu har jag — jag har frågat våra systrar. Och jag ändrade på en del av mina ord, så att jag skulle kunna säga det inför dem. Billy har i sin ficka i förmiddag där ute några saker, som inte skulle kunna uttalas inför en — en blandad åhörarskara. Och några, som jag troligen kommer att säga, måste Ni förstå. Ta emot det som från Er — Er broder, så gott jag kan! Om Du skulle sitta på en doktors mottagning och lyssna till honom, skulle han vara tvungen att säga mycket rättframma ord till Dig. Och en del av Er unga damer och unga män, jag vill inte, att Ni ska få fel intryck. Jag vill, att Ni ska tro och bara sitta stilla. Kom ihåg, man måste säga, att Sanningen är Sanning!

¹³ Och nu kommer det otvivelaktigt att vara många av Er, som inte håller med om det, som kommer att sägas, men jag vill bevisa det för Er med hjälp av Bibeln. Och då tror jag, att om Ni bara är vördnadsfulla och lyssnar, så ska Ni få en bättre förståelse och uppfattning om det, som jag har hamrat på med hela tiden. Jag tror det här kommer att förklara det och jag litat på, att det kommer att göra det.

¹⁴ Nu kan vi komma att hålla på litet länge, en och en halv timme eller kanske längre, med det här. Jag vet inte, hur lång tid det kommer att ta.

¹⁵ Och nu igen skulle jag vilja säga, att i den här tiden, då man vet att folk håller sig till ens ord, det gör de, till sin pastor. Och naturligtvis har jag varit pastor.

¹⁶ Och de håller sig till en pastors ord, precis som om det gällde liv och död. De håller sig till sin prästs ord, precis som om det gällde liv och död. Och naturligtvis undervisar pastorn, kanske med allt han vet, hur han ska göra, undervisar han sitt folk precis exakt som han blev lärd på predikantskolan, utan tvivel prästen också, i de olika religioner, som har präster. Naturligtvis är pastorn faktiskt en präst, det är en medlare. Så om prästen, i allt som han har undervisats om i sin, i predikantskolan och munkklostret, mannen talar med djup uppriktighet om, precis exakt, vad han har fått lära sig.

¹⁷ Nåväl, då, jag har ingen predikantskoleerfarenhet eller munkklostererfarenhet, och inget ont om det alls, men jag har ett mycket egendomligt liv.

¹⁸ Jag kallades, då jag var bara en liten pojke. Och då fick jag ett synligt, hörbart tecken, ett — en Eldstod, som hängde i en buske, vid sju års ålder, just här på Utica Pike. Min far arbetade åt herr O. H. Wathen, som dog helt nyligen. Och har Ni läst boken, så känner Ni till historien. Och från och med den tiden . . . Nere vid floden blev Den synlig för människorna. Och nu har Den blivit fotograferad, många gånger, och det hänger i Washington DC som en copyright i Religious Hall of Art, som

den enda övernaturliga Varelse, som någonsin har vetenskapligt bevisats vara fotograferad. Samma Eldstod, med exakt samma utseende och allting, som förde Israel ut ur Egypten. Jag tror, att Den är Jesus Kristus i Ande-form, som Guds Son.

¹⁹ För Han kallades "Människoson" då Han först kom, nu kallas Han "Guds Son", i Tusenårsriket kommer Han att vara "Davids Son". Han kom som Människosonen, en Profet, som det var sagt om Honom, nu är Han Guds Son i det övernaturliga, i det mäktiga Tusenårsriket, som ska komma, kommer Han att vara Davids Son och sitta på Davids tron. Som alla bibelläsare vet, är det där ett gudomligt löfte av Gud till David, Han skulle låta Sin Son uppstå för att sitta på hans tron.

²⁰ Och nu i en udda, egendomlig verksamhet har jag blivit kallad allting från "Gud" till "en djävul". Och det, det är bara alltid så.

²¹ Det där är vad den här ärkebiskopen i den katolska kyrkan sa till mig här om kvällen där nere, där diskussionen var, det där han sa: "Broder Branham, Johannes Döparen identifierade sig tydligt i Skrifterna, som det sades av profeten Jesaja." Han sa: "Din verksamhet är tydligt identifierad i Församlingen." Han sa: "Lutheranerna är i Bibeln." Han sa: "Lutheranerna kände igen Luther. Wesleyanerna känner igen Wesley. Men hur är det med pingstvännerna?" Han sa: "De irrar omkring. De vet inte, vart de ska gå."

Och jag sa: "Sir, jag sätter värde på det där."

²² Och det var den gången Anden föll över damen, som aldrig hade sett mig, hans hustru. . . Och talade och identifierade samma saker.

²³ För att nu vara ärlig före det här Budskapet jag talar i förmiddag, så vet jag inte. Jag sa det till honom, jag sa: "Sir, jag skulle inte kunna säga det där. Det är någonting mycket stort att säga. Det ser så ut."

²⁴ En sak vet jag, att det definitivt är någonting, som har ägt rum. Alla de här sakerna, det är bara vetenskapligt bevisat och bevisat runt omkring hela världen, det kan inte vara bara en myt. Det är Sanningen. Vad är det? Låt mig säga, som en bekännelse, innan jag talar till Er i förmiddag, att jag inte vet. Och jag skulle inte våga mig på att göra något drag, förrän jag har hört från Honom, som har talat till mig i det förflutna och sagt mig de här sakerna.

²⁵ Kom ihåg, att vår Herre Jesus Kristus faktiskt aldrig identifierade Sig som Guds Son. Han sa: "Ni sa, att jag var det. För det ändamålet föddes jag.", osv., men Han identifierade Sig aldrig.

26 Och den där Eldstoden, som nu ledde Israels barn, var Herren Jesus Kristus i Ande-form, (Tror Ni det?), det Logos, som utgick från Gud. [Församlingen sa "Amen." – Utg.]

27 Och sedan, då Han var på jorden, sa Han: "Jag kom från Gud och jag går till Gud." Det vet vi allesammans.

28 Och efter Hans död, begravning och uppståndelse var Saulus av Tarsus på väg ner till Damaskus för att förfölja de – de kristna, för att de undervisade om saker och ting annorlunda än de hade blivit lärda. Och han var en stor krigare under Gamaliel, en av den tidens enastående lärare i deras skola, deras munkkloster, och en stor man och en av församlingens tjänstemän. Och det var där, som ett stort Ljus, Eldstoden igen, slog ner honom mitt på dagen. Och en röst sa: "Saul, Saul, varför förföljer Du mig?"

29 Om Ni nu lägger märke till det, så sa Paulus, Saulus, då han reste sig upp: "Herre, vem är Du?" Den där pojken nu, som var jude, han skulle förvisso inte ha kallat någonting, med mindre det var någonting, som skulle symbolisera Gud, han skulle inte ha kallat det "Herre". Så det var samma Eldstod.

30 Liksom Jesus sa: "Jag går till Gud. Jag kom från Gud och jag återvänder till Gud."

31 Där var Han, tillbaka i form av en Eldstod igen. Han sa: "Jag är Jesus, Den som Du förföljer och det är svårt för Dig att spjärna mot udden."

32 Och vi inser, att då aposteln Petrus, åt vilken nycklarna till att bygga Församlingen var givna, vi finner, att han var i fängelse och denna samma Eldstod kom igenom gallren, öppnade fängelsets dörrar och tog ut Petrus på ett mystiskt sätt, utan att ens störa vakten. För mig är det Jesus Kristus, densamme igår, idag och i evighet.

33 Och så lär man alltid känna vad som helst genom dess natur. Vad som helst blir känt genom sin natur, den frukt det bär. Och jag ber Er att ge akt på det slags frukt Det bär, det här Ljuset, som är Gud, för att Det alltid går tillbaka till Guds Ord och bevisar Guds Ord, predikar Guds Ord och Gud bekräftar detta Ord så materiellt inför en. Det måste finnas någonting bakom Det.

34 Folk har kallat mig för profet. Jag kallar mig inte för någon profet, för jag skulle inte våga mig på att säga det, men jag har . . . Säg, jag kan säga detta, att Herren har låtit mig i förväg se saker, som har hänt, kommer att hända, håller på att hända, och inte en enda gång har det slagit fel av tiotusentals gånger. Allting, som Han sa skulle ske, skedde. Det vet vi allesammans. Om det finns en person i den här synliga åhörarskaran i förmiddag, eller någonstans, som kan säga en enda gång, som det har slagit fel, har Du Din frihet att stå upp och säga så. Men om alla vet, att varenda gång av de tusentals gångerna har det varit

fullkomligt rätt, så säg: ”amen”! [Församlingen säger ”Amen.” – Utg.] Förstår Ni? Så det skulle vara samma sak runt hela världen.

³⁵ Någonting håller just på att ske. Gud sänder aldrig de här sakerna utan att det är ett syfte bakom det.

³⁶ Jag tänkte just här. Jag la den här, en av mina anteckningar. Det där jag har på mig i förmiddag, ett par manschettknappar. . . . Och många av Er har hört om den här filmstjärnan, Jane Russel, och hennes mor är pingstvän. Och Danny Henry är hennes kusin, hennes riktiga kusin, hennes mors systers barn. Han var baptist. Han stod i mötet, ett av Affärsmännens möten i Los Angeles i Kalifornien, för två år sedan.

³⁷ Och jag hade just kommit igenom ett tal med mäktiga, kraftfulla, starka uttalanden, så att till och med föreståndaren, en av Assemblies of Gods distriktsföreståndare, kom ner på plattformen uppifrån läktaren, där han satt, och han sa: ”Jag tror inte, att broder Branham menade det där.”

³⁸ Jag sa: ”Jag måste mena det, sir. Det är SÅ SÄGER HERREN.” Och då var det om församlingen i den här tidsåldern.

³⁹ Och ungefär vid den tiden, den här unge mannen, som är affärsman. . . . Hans bror är över. . . . Han var där och tog bilder åt TV den där förmiddagen, hans andre bror är — är statlig väg tillsyningsman i Kalifornien. Och Danny Henry gick fram, sedan mötet var avslutat, till plattformen, där alla männen satt, så här, gick ner för att slå sina armar om mig. Och han sa de här orden: ”Broder Branham, jag hoppas, att det här inte låter vanhelgande, men”, sa han, ”det där skulle kunna bli Uppenbarelsebokens 23:e kapitel.” Och det finns ju bara tjugotvå kapitel i Uppenbarelseboken. Han sa: ”Jag hoppas, att det här inte låter vanhelgande.” Han hade inte mer än sagt det. . . . Nu var pojken baptist och visste ingenting om det övernaturliga. Med sina armar om mig började han tala på ett okänt språk.

⁴⁰ Och då han hade talat färdigt på ett okänt språk, var det en — en kraftig, mörk kvinna, som satt precis framför mig, hon reste sig upp och sa: ”Det där behöver ingen uttydning.” Hon sa: ”Jag är från Shreveport i Louisiana, rättare sagt Baton Rouge i Louisiana.” Hon sa: ”Det där var ren franska.”

⁴¹ Victor Le Doux, som var fransman och också satt där uppe sa: ”Visst, jag är fransman och det där var perfekt franska.”

⁴² Jag sa: ”Vänta en minut! *Du* skriver ner, vad han sa, och *Du* skriver ner, vad han sa, innan Ni säger någonting. Skriv ner, det Ni säger, och låt oss se Era anteckningar!” Och så skrev den ena ner det och den andre skrev ner det, till och med skiljetecknen var de samma.

⁴³ Och då, precis ungefär samtidigt som de kom fram med sina anteckningar, kom en ung, ljushårig pojke, som såg bra ut, gående bakifrån. Där fanns det inte plats för honom att sätta

sig ner, han stod där bak. Han kom gående fram och sa: ”Bara en minut, jag skulle vilja lämna en anteckning också.” Han sa: ”Jag är den franske tolken för F. N., Förenata Nationerna.” Han sa: ”Jag skulle vilja lämna min anteckning.”

⁴⁴ Och här var alla tre anteckningarna exakt lika, på franska. Och så här står det. Det här är de ursprungliga anteckningarna, som gjordes, precis som de gjordes. Det här är Dannys egen anteckning, som han bar i sin ficka. Naturligtvis kom det i Christian Business Men osv.

För att Du har valt den smala stigen, den svårare vägen, Du har vandrat efter Ditt eget val.

Du har fattat det korrekta och precisa beslutet och det är min Väg.

På grund av detta betydelsefulla beslut kommer en jättestor andel av Himmelen att vänta Dig.

Vilket underbart beslut Du har fattat!

Detta i sig självt är det, som kommer att ge och åstadkomma den väldiga segern i kärleken, den gudomliga.

⁴⁵ Här skrev nu mannen sitt namn. ”Ovanstående uttalande översattes av... då Danny Henry profeterade över broder Branham, givet av tre vittnen i cafeteria i Los Angeles i Kalifornien.”

⁴⁶ Nu var samme unge man, som gav den här profetian utan att veta, vad han sa, i Jerusalem för omkring en månad sedan. Han fick förmånen att få gå ut och — och ligga i graven, där Jesus hade dött och begravts. Och medan han så låg där, sa han att jag kom i hans tankar riktigt starkt och han började gråta. Han sa: ”Hur svårt har det inte varit för broder Branham att stå emot världen och de här sakerna och alla församlingarna!”

⁴⁷ Liksom det — det en gång sades av en om Billy Grahams roll, man sa: ”Vi kan se Billy Graham, för alla församlingarna har förenat sig för honom. Vi ser Oral Roberts, pingstvännerna. Men hur ska vi någonsin kunna få någonting, då det är tvärt emot det, som folk har fått lära sig?” Det är Gud.

⁴⁸ Och Danny, det han har som hobby, han gör små stenar. Han gick ut dit, där Korset hade satts ner, där de sa, att Korset satt i klippan. Ingen var i närheten, så han bröt av ett litet stycke sten och han stoppade det i sin ficka som souvenir, kom hem och gjorde mig ett par manschettknappar av det. Och underligt nog, då han gjorde dem, såg de ut att vara blodfläckade. Och rakt igenom var och en av dem, hela vägen, går en rak, smal stig rakt igenom dem båda två. Det där kan nu vara bara en... Ser Ni, någon annan skulle kanske inte lägga märke till det men för mig hedrar det de saker jag tror på. Jag tror, att allting har någon mening med det.

⁴⁹ Och nu, i den här tiden, vad Herren än har . . . Om det här inte är det, som Han profeterade om, i Malaki 4 och även i Lukas 17 och många andra Skriftställen, som ska ske i den här yttersta tiden, så får jag säga det här till sist, det har lagt grunden för mannen, då han kommer. Så jag är mycket tacksam för att Gud Allsmäktig, om det är på det viset, har låtit mig göra något litet i mitt utbildade tillstånd, för att visa min uppskattning av Hans kärlek till mig, min kärlek till Honom och vår kärlek till människorna.

⁵⁰ Därför närmar jag mig i uppriktighet det här ämnet, *Åktenskap och skilsmässa*. Må Gud ha förbarmande med oss allesammans!

⁵¹ Och lyssna nu noga! Och systrar, stå inte upp och gå ut, sitt stilla bara en liten stund! Bröder, gör detsamma! Stäng inte av Era apparater där ute, som går på den här uppkopplingen! Gör inte det! Sitt bara stilla i några minuter, tills det är över! Lyssna noga! Om Du inte håller med, skriv ner de Skriftställen, som jag använder och studera dem sedan under bön, innan Du fattar Ditt beslut!

Gud, hjälp oss, då vi försöker närma oss det här ämnet!

⁵² Nu kan det bli litet långt. Jag vill inte, att Ni ska ha någon brådska. Och ta Er bara tid, vi allesammans, och studera Guds Ord uppriktigt och grundligt, liksom vi vet, att vi ska studera Det.

⁵³ Låt oss börja med Matteus' Evangelium, 19:e kapitlet! Och börja med, tror jag, den 8:e versen i 19:e kapitlet, där vill jag börja. Jag kan också börja med den 1:a och läsa ner till den 8:e versen i 19:e kapitlet.

⁵⁴ Kom nu ihåg, att de här sakerna, som jag säger, måste komma från Guds Ord. Det kan inte vara min egen åsikt, för min åsikt är bara liksom någon annans. Men det måste vara i sammanhang med Guds Ord. Kom ihåg, Gud håller allting i följd och ordning. Han förändras aldrig. Han är densamme igår, idag och i evighet. Tror Ni på det? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Han är densamme.

⁵⁵ Nu ska jag läsa från 19:e kapitlet.

Och det hände sig, att då Jesus hade avslutat dessa tal, lämnade han Galileen och kom till Judeens bygder på andra sidan Jordan.

Och stora skaror följde honom och han helade dem . . .

Fariséerna kom också till honom, för att fresta honom, . . .

⁵⁶ Jag gör paus där, så att Ni kan förstå tonvikten på vem det var, som frestade Honom.

... och sa till honom: "Är det lagligt för en man att skilja sig från sin hustru av vilken orsak som helst?"

Och han svarade och sa till dem: "Har Ni inte läst, att han, som gjorde dem i begynnelsen, gjorde dem till man och kvinna.

Och sa: 'Därför ska en man lämna fader . . . moder och ska hålla sig till sin hustru och de två ska vara ett kött.'?"

Därför är de inte längre två, utan ett kött. Låt därför inte människan ta isär det, som Gud har sammanfogat!"

De sa till honom: "Varför bjöd då Moses, att man skulle ge ett skiljebrev och . . . skilja sig från henne?"

Och han sa till dem: "För Era hjärtans hårdhets skull tillät Moses Er att skilja Er från Era hustrur, men från begynnelsen var det inte så."

Gud, hjälp oss nu!

⁵⁷ Det här Skriftstället, den här frågan, mötte Jesus just i början av Hans verksamhet. Och den mötte Moses just i början av hans verksamhet. Det är en mycket viktig fråga i troendes hjärtan. Syndaren bryr sig inte. Men den är det för troende, för den troende försöker göra allt han vet, hur han ska göra, för att leva rätt inför Gud. Därför, då vilken fråga som helst kommer upp ifråga om religion, då kommer saken om *Åktenskap och skilsmässa* upp, (varför?) för att den är orsaken till den ursprungliga synden. Det var där synden började. Och det är orsaken till, att den dras fram varenda gång, för att den är syndens första början.

⁵⁸ Nu kommer jag inte att få tid att förklara alla de här sakerna, men jag kommer med glädje att besvara Ditt brev eller vad som helst jag kan göra. Eller så har vi böcker skrivna om det och många frågor och till och med tidningsurklipp och saker här, för att bevisa det här, vi vet, att det var Eva (Äpplet hon ska ha ätit, det är ju inte ens enligt Skriften, nu påstår de, att det var en aprikos. Det var inget av dem.), hon begick åktenskapsbrott, vilket frambringade det första barnet, som var Kain, Satans egen son, för i honom låg ondskan. Den kom inte genom Abel. Satans son var Kain.

⁵⁹ Jag förstår Er fråga nu: "Eva sa: 'Jag har fått en man från Herren.'" Det är exakt riktigt.

⁶⁰ Man skulle kunna ta den sämsta kvinnan i staden, den värste mannen, om de fick ett barn, skulle det vara tvunget att komma från Herren, för Gud har lagar, som är fastställda. Och de här lagarna, liksom att solen ska gå upp, om man sätter en tistel i en bra åker, kommer den att växa. Och den måste växa, för det är Guds lag. Då fröet är sått, måste det växa. Och ingenting kan bli levande annat än genom Gud, för det verkar under Hans lagar. Då därför den onda säden såddes i Evas moderliv, måste

den frambringa någonting, för det är Guds lag om alstring. Och den kunde inte göra någonting annat än att alstra det, och det måste komma från Gud.

⁶¹ Det är orsaken till att folk ibland säger: ”Små barn, som inte föds av kristna föräldrar, går förlorade.”

⁶² Jesu Kristi Blod försonar barnet, jag bryr mig inte om, hur mycket det föddes och hur ont det föddes. Han är Guds Lamm, som tar bort världens synd. Det lilla barnet kan inte omvända sig, för det har ingenting att omvända sig från och det var världens synd, som togs bort av Kristi Blod. Småbarn går till Himmelen.

⁶³ Det är den ursprungliga synden och det är orsaken till, att den — den ifrågasätts. Då vilken stor företeelse som helst kommer från Gud, ungefär det första: ”Hur är det med äktenskap och skilsmässa?” Nu, liksom alltid, är det fortfarande ett spørsmål ibland människorna. Liksom det var på Jesu tid, liksom det var på Mose tid, har det alltid varit och är än i denna dag ett spørsmål ibland människorna, för folk vill veta, vad Sanningen är.

⁶⁴ Men där det finns en fråga, måste det också finnas ett svar. Och då det nu är ett svar, som jag har sagt tidigare den här veckan, måste det finnas ett korrekt svar. Och om vi får ett svar på någonting och det — det inte är rätt, då vet vi, att det var fel. Men det är, man skulle fortfarande fråga, tills den sanna frågan är besvarad, om man vill veta Sanningen. Och eftersom det här är en biblisk fråga, bör det vara ett bibliskt svar.

⁶⁵ Det är liksom jag har sagt, om jag ville gå österut i förmiddag, och så vitt jag visste om det här måste jag finna någonting särskilt på åkern och det var rakt österut, och jag gick österut. Någon sa: ”Broder Branham, *det här* är öster.” Det är öster, möjligen, men det är nordöst. Jag skulle gå förbi just det föremål jag letade efter, jag skulle komma tillbaka och veta, att det var fel. Och om någon då sa: ”Broder Branham, gå åt *det här* hållet, åt höger!” Nu är det möjligen öster, också, men det är sydöst. Jag skulle missa föremålet jag letade efter, för att jag gick utanför gränserna för den fullkomliga och direkta riktningen.

⁶⁶ Om det där nu är så, har vi två skolor ifråga om tankarna på *Äktenskap och skilsmässa*. Och det är, den ena av dem säger att: ”En man kan bara gifta sig en enda gång, såvida hans hustru inte är död.” Och det där är en av frågorna, men ska man följa det där, kommer man på villospår. Och så säger den nästa: ”Å, om hustrun eller mannen, den ena eller den andra, har begått äktenskapsbrott, kan vilken som helst av dem bli fränskild och omgift.” Man finner sig på villospår med det.

⁶⁷ Så, ser Ni, det är varken sydöst eller nordöst, vi vill rakt österut. Man skulle komma ut ur Skriften, då man går *den här* vägen, man kommer ut ur Skriften, då man går *den där* vägen. Vi vill veta, var Skriftställe möter Skriftställe och veta, vad

Sanningen, om det är. Var och en tar en annan riktning och kan inte hämta fram det rätta svaret, men det måste ändå finnas ett svar.

⁶⁸ Det är precis liksom att det idag finns två stora läroskolor i församlingen, den ena av dem är kalvinismen, den andra är armen-. . . armenianismen. En av dem är lagisk, den andra är nåd. Och vi kommer att finna, att människorna, som tror på nåden, kalvinisterna, de säger: "Pris ske Gud, det skadar inte mig att röka. Det skadar inte mig att dricka. Jag kan göra de där sakerna, jag har evig säkerhet." Så finner vi den andra sidan, den lagiska, som säger: "Å, jag skulle vilja skälla ut honom, jag skulle vilja visa honom, vad jag går för, men jag är en kristen, så jag måste hålla tyst." Ser Ni, man finner sig på två olika vägar och ingen av dem är rätt. Det är nu hårt att säga det där, men det är sanningen.

⁶⁹ Vi finner oss på två olika vägar, en går åt ett håll, en åt ett annat. Låt oss nu se efter, vad Sanningen är!

⁷⁰ Lyssna nu och se efter, om det här låter förnuftigt för Dig! Till exempel, om jag gör mig i ordning för att fara utomlands. Och jag ska ta min egen familj. Jag kommer att ropa till mig min hustru och jag kommer att säga: "Vi ska fa-. . . Jag ska fara utomlands, käraste." Här är nu den lagiskes sida. "Nu, min hustru, ska jag läsa lagen för Dig! Om Du flörtar med någon man, medan jag är borta, är Du en fränskild hustru, då jag kommer tillbaka. Och jag vill inte, att Du ska kokettera, vill inte, att Du ska flörta! Förstår Du det? Jag är Din man! Om Du gör det, kommer jag att skilja mig från Dig, då jag kommer tillbaka."

⁷¹ Då sträcker hon på sig och tar mig i slipsen och säger: "Min gode man, jag ska säga Dig en sak, förstår Ni, förstår Ni, att om Du kastar ögon på någon kvinna eller går ut med någon kvinna eller flörtar med någon kvinna, kommer Du att vara en fränskild man, då Du kommer tillbaka." Skulle nu inte det vara ett lyckligt hem? Det där är de lagiska. All right.

⁷² Den andra sidan nu, är att om jag far utomlands och jag gör ett misstag. . . Far bort och säger: "Titta nu, jag ska gå ut med *den här* kvinnan. Å, det är all right med min hustru, hon bryr sig inte om det." Min hustru säger: "Jag ska gå ut med *den här* mannen. Det är all right med Bill, han bryr sig inte om det." Om jag inte bryr mig om det, då är det något fel med mig, jag älskar inte den där kvinnan på rätt sätt. Och om hon inte bryr sig om det, är det något fel med henne. Hon är min hustru, jag vill inte, att andra män ska lura henne. Hon är *min* hustru.

⁷³ Det rätta sättet med det är nu, att båda av dem har en sanning, men inte den exakta Sanningen.

⁷⁴ Då jag nu far utomlands, för att göra det på rätt sätt, samlas min lilla familj omkring mig och vi ber tillsammans med varandra. Och jag överlämnar dem åt Gud och de överlämnar

mig åt Gud. Och då vi gör det, far vi utomlands. . . Jag far utomlands. Nu vet jag, att hon älskar mig, jag litar på henne. Och jag älskar henne, hon litar på mig. Så länge jag älskar henne på det sättet, behöver hon inte oroa sig för, att jag skulle gå ut med någon annan kvinna. Så länge hon älskar mig på rätt sätt, å, då behöver jag inte tänka på, att någon annan man skulle gå ut med henne, för hon är min hustru och jag tror på henne.

⁷⁵ Jag tror, att om jag faktiskt skulle göra någonting fel, begå ett misstag och gå ut med någon kvinna och komma tillbaka och skulle bekänna det för henne och säga till henne: "Meda, det var inte meningen, att jag skulle göra så där. Jag blev bara fångad i en fälla. Den här kvinnan bara sprang fram till mig och — och tog mig i armen och började *så-och-så*.", så tror jag hon skulle vara förstående. Jag tror, att hon skulle förlåta mig för det. Men jag skulle inte göra det för aldrig det, för jag älskar henne. Fastän hon skulle förlåta mig, skulle jag inte göra det. Jag skulle inte vilja såra henne för aldrig det. Fastän jag vet, att hon skulle förlåta mig för det, vill jag inte såra henne.

⁷⁶ Och det är på det sättet, det är med Gud. Om jag. . . Om en *phileo*-kärlek, vilket är mänsklig kärlek, brödrakärlek, kan få en man att känna så för sin hustru, hur är det då med *agapoe*-kärleken, det grekiska ordet, som betyder "Guds kärlek", hur skulle den få mig att göra med Jesus Kristus? Jag, så länge jag vill gå och göra det, är det i mitt hjärta att göra det! Om. . . Jag säger, så länge som det är i mitt hjärta att göra det, går jag och gör det. Lagiskheten vill inte låta mig göra det, det är för att jag vet, att jag skulle bli straffad för att jag gjorde det. Men den verkliga Sanningen om det är, att då Guds kärlek kommer in i ens hjärta, så att man *vill* göra Det. Det är Sanningen om det. Där är de två skolorna. Inte lagiskheten eller den andra, eller kalvinismen, det är båda.

⁷⁷ Nu finner vi idag, att det också finns många olika samfund. Där är den katolska kyrkan, den protestantiska församlingen. Varenda en av dem säger, att de är Vägen, ser Ni, "Vi har Vägen, vi är Sanningen." Där är metodisterna, som säger: "Vi har Sanningen." Baptisterna säger: "Vi har Sanningen."

⁷⁸ Tja, för mig, så länge de känner det så, är det inte så, för Jesus sa: "Jag är Sanningen." Förstår Ni?

⁷⁹ Därför, liksom min predikan igår kväll var, att Han är den plats, där Gud satte Sitt Namn, det enda ställe, där man ska tillbe. Man är inte kristen för att man är protestant. Man är inte kristen för att man är katolik. Man är inte kristen för att man är metodist, baptist eller pingstvän. Man är en kristen, för att man har blivit döpt in i Jesus Kristus med Den Helige Ande, inte med vatten. "Det är en Tro, en Herre, ett dop", dvs. Den Helige Andes dop. Vattendopet för en in i en gemenskap. Den Helige Andes dop för en in i Kristus. Där är Sanningen.

⁸⁰ Vi har också två tankar ifråga om det här, *Åktenskap och skilsmässa*. Nu, då vår Herre har öppnat Sitt Ords sjufalt förseglade hemlighet för oss i den här yttersta tiden. För många av Er kan det här nu vara grekiska för Er men min församling förstår det. Genom vad? Och Ni har hört om synerna och vad, som har skett. Och frågan är en biblisk fråga, vi inbjuds här att tro, att det måste finnas ett sant svar på hela den fördolda hemlighet, som har varit fördold sedan världen grundlades. Och Bibeln profeterar och säger, att i den här tiden skulle de här hemligheterna tillkännages. Uppenbarelseboken 10: ”Och vid ljudet av den sjunde ängeln, Laodiceas budbärare, skulle Guds hemligheter tillkännages.” Och det här är den sista tidsåldern, vilken är Laodicea.

⁸¹ Titta på hela den här väckelsen, som har pågått i femton år eller mer och inte ett enda samfund har kommit ut ur den. Luther hade en väckelse, där kom ett samfund till. Wesley, där kom ett samfund till. Alexander Campbell, där kom ett samfund till. Alla de här andra stora . . . John Smith osv., samfund, Moody, hela vägen. Men här har det varit en . . . Vanligen räcker en väckelse bara omkring tre år. Men den här har pågått i över femton år och inte ett enda samfund har skjutit upp ur den, för det här är Säd-tiden. Det finns inget skal längre, sedan det enda skalet är borta, är det Säd.

⁸² Gud är redo, om Han inte gör det nu, kommer Han att kalla en Församling till fullkomlighet genom Sitt Ord, Jesus Kristus. Lägga märke till, att det måste finnas ett svar någonstans och vara Detta, Guds sjufaldigt förseglade hemlighet, de Sju Inseglen.

⁸³ Hur många förstår det där, räck upp Din hand! Låt oss se! Jag tror de flesta av dem, som lyssnar, är vår församling från trakten. Om inte, kommer böckerna om ämnet att vara ute ganska snart. Vi har böcker, några böcker, om det nu.

⁸⁴ Jesus inbjuder oss i vår text att gå tillbaka till begynnelsen efter det sanna Skriftenliga svaret.

⁸⁵ Då Han nu mötte det här, var det två saker att ta hänsyn till. Prästerna sa till Honom: ”Kan en man skilja sig från sin hustru, gifta sig med en annan, av vilken orsak som helst?”

Och Jesus sa: ”Det var inte så från begynnelsen.”

Då sa de: ”Moses tillät oss ett skiljebrev och att skilja sig från henne för vadhelst de ville.”

⁸⁶ Han sa: ”Det där, Moses gjorde det för”, jag låter det där hänga där en stund, ”för Era hjärtans hårdhets skull. Men från, rättare sagt i begynnelsen var det inte så.” Frågan!

⁸⁷ Frågan idag, liksom om världsfreden, ”Kommer den genom politiken, nationernas förbund, att man enas?” Jag säger Er, nej! Det har alltid misslyckats och det kommer det att göra igen. Men det återstår ett sant svar på frågan: ”Kommer det att bli fred på

jorden?” Ja, då jorden har befriats från synden, kommer det att bli fred. Men innan dess blir det ingen fred. ”Nation kommer att resa sig mot nation och kungarrike mot kungarrike.” Gud gav ett botemedel mot synden. Lyssna noga nu! Gud gav ett botemedel till att befria jorden från synden men jordens människor vill inte ta emot Guds botemedel.

⁸⁸ Gud gav oss ett botemedel och ett sätt att få gifta oss med våra hustrur och leva tillsammans med dem men människan vill inte ta emot Guds botemedel, vill inte ta emot Hans Ord om det. Jesus har sagt det här. Och det här påminner oss om – om Hans Ord, då vi vet, att Han sa: ”Himlar och jord ska strejka, förgås, men mina ska inte det.”

⁸⁹ Frågan, det sanna svaret, som Jesus vill, att vi ska gå tillbaka till, är att gå tillbaka till begynnelsen. Det skulle då vara i 1 Mosebok, för ordet *Genesis* är frökapitlet till varenda fråga i Bibeln. Och man måste alltid gå tillbaka till fröet för att se efter, vilken sorts säd det är i åkern, för att få reda på vad ens skörd kommer att bli. Vilket slags säd är nu sådd? Eftersom 1 Mosebok är frökapitlet, skulle vi gå tillbaka till 1 Mosebok. Jesus presenterar det där Skriftstället för oss, ”i begynnelsen”. Kom nu ihåg, att det är då tiden började begynna. Innan dess var det Evigheten. Nu var vår fråga där, lägg märke till det, om vi går tillbaka till begynnelsen.

⁹⁰ Missa nu inte det här! Och det är orsaken till, att jag vill tala sakta, så att människorna ute på trådarna och för att ljudbandet ska säga det klart.

⁹¹ Om Jesus sa: ”Gå tillbaka till begynnelsen!”, fanns det bara ett par av allting på jorden. Det fanns en enda Adam, en enda Eva, de förenades av Gud allena. En enda hon-häst, en enda hane, en enda hon-papegoja, en enda hane. ”I begynnelsen”, som Han sa till oss att gå tillbaka till, fanns det bara ett enda par av allting. Är det sant? [Församlingen säger ”Amen.” – Utg.] Då finner vi, att allting ”i begynnelsen” gick i fullkomlig ordning och harmoni med Gud, ingenting var i oordning.

⁹² Allting i himlen är fortfarande i ordning, alla stjärnorna, galaxerna, solsystemet, allting är fullkomligt i ordning. Om en enda av dem flyttar på sig, skulle det avbryta hela programmet.

⁹³ Lyssna nu! Förstår Ni det? En enda störning förstör hela programmet! Då nu de mänskliga varelserna gick i enighet med Gud, med en enda man och en enda kvinna, syndade den här kvinnan och det kastade ut hela det jordiska programmet ur enigheten med Gud. Därför, Ett enda ord, som läggs till den här Boken eller ett enda ord, som tas bort ifrån Den, kastar ut en kristen ur enigheten med Gud, kastar ut en församling ur enigheten med Gud, kastar ut en familj ur enigheten med Gud. Varenda troende kan kastas ut, genom att man inte tar emot vartenda Guds Ord.

94 Så det var kvinnan, som orsakade det underbara hemmets sönderfall. Det var inte en Kerub, som störde jorden. Det var inte Adam, som slog ut hemmet. Det var inte någonting annat, som slog ut hemmet och kastade ut hela saken ur enigheten, än en kvinna, Eva. Och det är här, som "begränsningen", som Jesus talade om, gick sönder. Jesus sa: "I begränsningen skapade Gud en enda hane, en enda hona av varje sort." Och då nu den här kvinnan . . . Inte häst-honan, inte hund-honan utan kvinnan, hon bröt hela enigheten i Guds verksamhet på jorden och kastade alltsammans i döden. Kvinnan, inte mannen, hon bröt avtalet. Hon bröt avtalet, för (varför?) hon överträdde Guds Ords gränser. Om hon nu bröt sitt avtal med sin man, bröt hon sitt avtal med Gud. Så för att hon bröt avtalet med Gud, bröt hon det med sin man.

95 Och då man bryter sitt löfte och sitt avtal med Guds Ord, det är det, som orsakar så många utomäktenskapliga församlingsmedlemmar, för att en grupp människor kom tillsammans och sa: "Nja, Det betydde inte *det där*." och det kastar ut hela organisationen ur enigheten med Ordet. "Vi tror inte på Det Där. Doktor Jones sa, att det inte var så." Men så länge som Gud sa, att Det är så, sa Han: "Låt varenda människas ord vara lögn och mina vara Sanningen!" Där bryter det enigheten.

96 Nu ser vi, att eftersom enigheten är bruten, då bröts Livslinjen, även tidslinjen bröts, avtalet bröts, alltsammans splittrades! Vad orsakade det? En kvinna. Det var det som bröt avtalet. Om Du nu vill läsa det där, kan Du läsa det, 1 Mosebok 3.

97 Det var nu då, som mannen blev satt till att bestämma över kvinnan genom Guds Ord. Hon var inte längre jämlik med honom. Hon var jämlik till naturen, Ni vet, men då hon bröt Guds Ord, satte Gud en man till att vara härskare över henne. 1 Mosebok 3:16, om Ni vill anteckna det. Hon var inte längre jämlik med mannen. Hon var den, som bröt Guds Ord.

98 Förstår Ni inte, "hon", hon, församlingen här nere? Den, som bröt Guds Ord, det kastade fullständigt ut henne ur enigheten. Och det är det, som församlingen har gjort och kastat andlig död över allting. Nu förstår Ni, varför jag hamrar på med de här sakerna som jag gör. Det är Sanningen! Det här är bibliska fakta.

99 Lägg märke till det här! Varför gjorde hon någonting sådant som det här? Hur kunde den där älskliga, vackra, fullkomliga kvinnan?

100 Jag såg en tavla en gång, jag tror det var i Grekland, av en konstnär, som målade en tavla av Eva. Hon var det hemskaste man någonsin har sett. Det visar, vad ett köttligt sinne kan titta på. Men det var hon inte, hon var vacker, för hon var fullkomligt kvinna, helt och hållet kvinna.

101 Lagg märke till det, varför gjorde hon någonting sådant, då hon var så högtstående? Hon var precis med mannen, jämlik med honom. Men vi vet allesammans, att hon förlorade sin jämlikhet med mannen, då hon syndade och Gud sa: "Mannen ska vara Din härskare från och med nu." Det där är nu Skriften. Om Ni vill, skulle vi kunna läsa det.

102 Jag ger Er Skriftställena, så spar vi tid på den här stora uppkopplingen över hela landet, så kan Ni läsa det själva.

103 Lagg märke till orsaken till, att hon gjorde det där! Hur kunde Satan någonsin komma åt henne?

104 Visste Ni, att Satan var jämlik med Gud en gång? Visst var han det, allt utom en skapare. Han var allting, stod på Guds högra sida i Himmelen, den store, ledande, Keruben.

105 Lagg märke till orsaken till att hon gjorde detta, hon var inte i den ursprungliga skapelsen! Hon är inte i Guds ursprungliga skapelse, hon är en biprodukt. Därför var hon inte "i begynnelsen", som Jesus hänvisade till, en varelse, som ursprungligen skapats av Gud. Hon är en biprodukt till en man, då Jesus hänvisade till "beggynnelsen".

106 Kom ihåg, att Adam var både maskulin och feminin i den ursprungliga skapelsen, en enda, men sedan delades han med hjälp av ett revben.

107 Lagg märke till det, men en biprodukt och lagg märke till det, den enda i hela Guds skapelse av alla djur och allting annat, var hon den enda, som formgavs på det här sättet! Varenda annan hona var i den ursprungliga skapelsen. Varenda annan hona var i den ursprungliga skapelsen men Eva var inte i den ursprungliga skapelsen. Ser Ni, det där måste göras på det sättet. Vi ska komma fram till det om en stund. Lagg märke till, att hon var i den här skapelsen, inte i den ursprungliga, utan en biprodukt. Och i den här skapelsen finns det . . .

108 Nu vill jag inte såra Era känslor, men jag vill säga Er Sanningen. Och sitt bara stilla, Ni, så är Ni snälla!

109 Det finns ingenting, som är utformat att vara så svekfullt, som en kvinna, som är svekfull. Det kan inte finnas någonting annat. Det är ingenting, som är gjort för att vara så.

110 Det finns heller ingenting, som kan bedras så lätt som en kvinna. Fallet bevisar nu, att det här påståendet är sant, fallet i begynnelsen.

111 Hon var inte i den ursprungliga begynnelseskapelsen. Hon var i Adam, men inte själv i ett honkön, i begynnelsen. Hon var den skapade biprodukten.

112 Nu finns det ingenting, som är utformat så, att det kan bedra, och bli bedraget, så lätt som en kvinna. Det finns ingenting som är utformat så eller kan sänka sig så djupt, som en kvinna kan. Tänk nu! Det finns ingenting som är utformat så i hela skapelsen,

som kan sänka sig så djupt, som en kvinna kan. Hon, som kan slita en mans hjärta i stycken lättare än någonting annat, som finns i världen, är hans hustru. Låt den där trevliga lilla hustrun börja springa omkring med någon annan man! Se på den där mannen, som sitter där med sina barn med tårarna droppande ur sina ögon! Hon är utformad så. Hon är gjord för att göra detta. Det finns ingen gris, ingen hund eller något annat djur, som är utformad som hon eller kan sänka sig så djupt, som hon kan sänka sig. Det där är nu sant.

Med aktning för mina systrar, jag vill bara, att Ni ska se upp.

113 Inget djur kan vara omoraliskt. Man kallar hunden för "hynda", honhunden, man kallar hanen . . . Grisen för "sugga", men hennes moral är en miljon mil högre än mången Hollywoodstjärnas. Så lågt är det, hon är utformad för att sänka sig. Hon kan inte . . . Tänk bara på det här nu! Det finns ingenting i hela världen, skapat i Guds skapelse, som kan vara omoraliskt, sänka sig så djupt.

114 Man säger: "Vänta en minut, 'mannen då!'" Vi ska komma fram till det. Kvinnan måste säga "ja".

115 Lägg märke till, att det inte finns någonting, som är utformat att sänka sig så djupt, eller vara så smutsigt, som en kvinna. En hund kan inte göra det, en gris kan inte göra det, en fågel kan inte göra det. Inget djur är omoraliskt, inte heller kan det vara det, för det är inte utformat så, att det kan vara det. En hon-gris kan inte vara omoralisk, en hon-hund kan inte vara omoralisk, en hon-fågel kan inte vara omoralisk. En kvinna är det enda, som kan göra det.

116 Förstår Ni nu, vart Satan gick? Förstår Ni? Men ändå har hon, det är hon, som har makt att säga "ja" eller "nej". Ser Ni, det beror på, var hon vill hålla sig. Förstår Ni? Här kan vi nu klart se ormens säd, var den kom in. Det finns bara ett enda ställe han kunde gå till. Om det där inte skulle slå fast det, är någon blind. Förstår Ni? Ser Ni, det måste gå till så.

117 Lägg märke till orsaken till, att djur inte skulle kunna göra det, ett hon-djur, de var i den ursprungliga skapelsen. Men kvinnan var inte i den där ursprungliga skapelsen. Nu går vi tillbaka för att gräva upp det där, sedan föra Er raka vägen fram till den moderna tiden i Testamentet.

118 Hon är utformad enbart för smuts och orent levnadssätt. En hund kan inte och ingen annan hona kan. Det är bara kvinnan, som kan. En hund eller vilket annat djur som helst, en gång om året och det är för hennes barns skull, inte för sexuellt nöje utan för hennes barns skull. Den gamla grissuggan, den gamla hyndan, en gång om året, ett ögonblick, det är för hennes barns skull. Men en kvinna är utformad för när hon än vill. Jag har en del saker överstrukna här nu, Ni kan föreställa Er resten. En

hund kan inte, kvinnan kan. Jag hoppas, att Den Helige Ande uppenbarar för Er resten av det här, som jag strök över här.

119 Hon är den enda art, art av honor, som är skapad vackrare än hanen. Det finns inte en enda art till någonstans. Alla andra Guds skapelser har vackra hanar, liksom hos djur, fåglar osv. Hanen är alltid vacker.

120 Titta på den stora hjortbocken, stora fina horn, en stor art, och den lilla, blygsamma hinden! Titta på den stora tuppen med alla hans vackra fjädrar och den lilla, bruna hönan! Titta på fåglarna, hanen och honan! Å, varför var det så med alla Guds skapelser? I varenda skapelse är hanen den vackraste. Bland fåren, bland grisarna, bland hästarna, bland allting annat är det alltid den store hanen, som är vacker, och bland fåglarna.

121 Men i den mänskliga rasen är det kvinnan, som är vacker, inte mannen. Om han är det, är det någonting fel, där finns korsad säd någonstans. Ursprungligen är det så. Å, varför gjordes det? För att bedra med. Hennes formgivare, Satan, arbetar fortfarande med henne också i den här yttersta tiden.

122 Låt mig stanna här bara ett ögonblick! "Vacker!" Visste Ni, att den första ödeläggelsen av världen, internationellt eller globalt, var på grund av vackra kvinnor? "Då Guds söner såg, att människornas döttrar var fagra, tog de till sig kvinnor." Är det riktigt?

123 Har Ni lagt märke till ökningen av kvinnornas skönhet i den här tiden? Jag har sett bilden av Pearl O'brien, som ansågs vara den vackraste kvinnan i nationen en gång. Det finns inte en tonårsflicka i den här skolan, som inte skulle överglänsa henne, ifråga om skönhet.

124 Ökningen av kvinnornas skönhet visar villfarelsens tid. När såg församlingen vackrare ut, än den gör idag? Allting visar upp härliga, stora, fina byggnader och miljoner av *det här* och miljoner av *det där*. Ser Ni inte, "hon", villfarelsen?

125 Nu finns det ingenting, som kan sänka sig så djupt som hon och hon är utformad så, att hon kan vara bedräglig. Och Satan arbetar verkligen med henne idag, i den här yttersta tiden, för han är hennes formgivare. Jag kan bevisa det där nu. För att gå raka vägen tillbaka till begynnelsen, vem började arbeta med henne, Adam eller Satan, Gud eller Satan? Ser Ni, det är hennes formgivare. Det är hennes viktigaste vapen till att dra männen till hennes smuts med, eftersom hon är en vacker kvinna, kan hon påverka en man på vilket sätt hon vill. Broder, det är inte spritsmugglarnästet där nere, som får tag i mannen, det är den vackra kvinnan, som vandrar nedför gatan och vrider på sig, halvklädd. Det är det, som tar. . . Det är det, som är bedragaren just där. Och hon är dödlig med den, absolut dödlig. Du kanske ifrågasätter mig om att Satan är hennes formgivare, men det är Sanningen. Satan formgav henne. Han gör det fortfarande.

126 Låt mig visa Er någonting i Skriften! Jag måste ta Er tillbaka till Skriften, så får Ni dra Era slutsatser, då Ni ser på det idag.

127 Det är Satan, som visar upp den sortens skönhet. Om vi vill lägga märke till det, var han den vackraste av alla Änglarna i Himmelen. Är det riktigt? Och han ville göra Himmelen till en vackrare plats än Mikael's rike. Är det riktigt? Dessutom, för att visa, att Kain var hans son, erbjöd han en vackrare gudstjänst, dekorerade sina altaren med frukt och blommor osv. Är det riktigt? Vacker! Synden är vacker, det vi kallar skönhet idag. Och synden bedrar med hjälp av skönheten. Man skulle aldrig kunna titta på en kvinna, som går nedför gatan och säga, vad som finns i hennes hjärta. Förstår Ni? Men jag ville säga de här sakerna, så att Ni skulle kunna se, varför Satan är hennes formgivare. Det är exakt riktigt, hans egen son bevisade det, Kain. Nu är hon vacker, så hon kan bedra.

128 Världen är vacker, så att den kan bedra. Jag menar *kosmos*, världsordningen. Den är vacker, så att den kan bedra, stora fina platser och lyx.

129 Kom ihåg profeten Amos, då han kom uppöver och tittade ner i staden och såg den som ett modernt Hollywood, hans små gamla ögon blev små under det där grå håret, som hängde i hans ansikte. Och han gick dit ner med ett Budskap och lät Det explodera på den där platsen. Han sa: "Just den Gud, som Ni menar Er tjäna, kommer att förgöra Er!" Det är riktigt.

130 Synden är vacker. De avbildar Judas som någon gammal drucken fyllbult här ute på gatan någonstans, med flugor hängande i munnen osv. som Judas. Judas var vacker, stark, en bedragare. Det är inte den mannen, man ska ge akt på i ens närhet, det är inte en karl, (den gamle bonden) som kommer in med en overall på sig, man ska se upp med i närheten av ens hustru, det är den där lurifaxen, det är han, som är skurken.

131 Synden är vacker i världens ögon, men Gud kännetecknas inte av den sortens skönhet. Visste Ni det? Gud kännetecknas av karaktär, vacker karaktär.

132 I Bibeln, Jesaja 53, om Ni vill anteckna Skriftstället. Det har rader av Skriftställen skrivna i marginalen här för det. Jesaja 53, Bibeln säger om vår Herre Jesus, att "Där fanns ingen skönhet, så att vi skulle åstunda Honom. Och vi gömde liksom våra ansikten för Honom." Är det riktigt? Vi ville inte ha Honom, för Han var inte vacker. Han var troligen en liten man, kutryggig, såg rödblommig ut och Han var inte önskvärd som ledare. Han såg inte ut som en ledare. Talade med vanlig gatudialekt osv., liksom folket gör, det vanliga folket, så därför såg Han inte ut som om Han var någon stor lärd man, utbildad, fin, helt uppklädd och allting. Han var bara en vanlig Man. "Där fanns ingen skönhet i Honom, så att vi skulle åstunda Honom." Han gick ut och in bland människorna, utan vidare, de visste inte ens vem Han var.

Han såg inte ut som en kringvandrande gud, vad vi skulle tänka var en gud. Men likafullt var Han det!

¹³³ La Ni märke till, då Herren Gud sa till – till Samuel: ”Gå upp till Isais hus och smörj en av hans söner till konung, för att ta Sauls plats!”?

¹³⁴ Nu valde folket Saul, då Samuel absolut sa till dem att inte göra det. Han sa: ”Gud vill inte, att Ni ska ha någon kung, Han är Er Konung.” Och han sa: ”Har jag någonsin sagt Er någonting i Herrens Namn, som inte har skett? Har jag någonsin tiggat pengar eller någonting annat av Er till mitt uppehälle?”

¹³⁵ De sa: ”Nej, du har aldrig tiggat pengar av oss. Och vad Du än sa i Herrens Namn, det skedde. Men vi vill ha kungen i alla fall.”, så de valde Saul. Titta, vad världen valde! Titta, vad Israel valde! Israel, Guds smorda, de valde en man, som var huvud och axlar högre än någon annan man i nationen. En framstående, stor, fin man, som såg stilig ut, och han var alltid en, som orsakade problem.

¹³⁶ Men Gud sa: ”Jag ska välja Er en kung efter mitt val.” Så Han sa: ”Samuel, jag ska inte tala om för Dig, vem han är, men gå upp dit, Du! Han är en av Isais söner.”

¹³⁷ Och Isai, hans hustru och allesammans såg sig omkring och sa: ”Ja, vår äldste son, han är en stor, lång, stilig man, han kommer att se helt rätt ut för kungakronan. Han är smart. Han är utbildad. Han är en fin man. Jag vet, att han kommer att vara den rätte. Han talar sitt ord rätt.”

¹³⁸ Då de hämtade ut honom, tog Samuel oljekruset och gick emot honom. Han sa: ”Nej, Herren förkastade honom.” Så gick han hela vägen ner till sex söner och Herren förkastade varenda en av dem. Han sa: ”Finns det inte en till?”

¹³⁹ ”Å”, sa han, ”jo, det finns en, han är på baksidan där ute och vallar fåren. Han sitter bara där bak och spelar sånger och sjunger dem och skriker och går på. Men han är en liten, puckelryggig karl, som ser rödblommig ut, han skulle aldrig duga till kung.”

¹⁴⁰ Han sa: ”Gå och hämta honom!” Och då David kom inom synhåll för profeten, sprang profeten med oljan och hällde den över hans huvud och sa: ”Det här är Guds utvalde.” Inte vacker, men karaktär. Gud ser på karaktären.

¹⁴¹ Människan ser på naturlig skönhet. Den är bedräglig. Och det var därför en kvinna fick den där skönheten, för bedrägeriets skull, för att bedra. En skön kvinna, om hon inte använder den på rätt sätt, är den en förbannelse för henne, som kommer att skicka henne till helvetet fortare än någonting annat jag känner till. Om hon bara . . . Om hon kan vara vacker, javisst, så länge hon stannar hos sin man och gör det, som är rätt, och det – det

är fint och flott. Men hon kan ta denna samma sak och oj, oj, hur hon kan bedra med den, för det var henne givet att göra så.

¹⁴² Lägg märke till det nu, men Gud kännetecknas av karaktär. ”Där fanns ingen skönhet, så att vi skulle åstunda Jesus”, men det fanns aldrig någon karaktär lik Honom på jorden.

¹⁴³ Nu finner vi idag, att församlingens karaktär, Satan och hans grupp, ser efter stora, vackra kyrkor, vackra saker. Det är vad världen ser på idag. ”Å, det är pastorn, den store *den-och-den* gånger *den-och-den*, så prästerlig och gudfruktig, då han går ut, de här härliga ämbetsdräkterna och sådana saker.” De kallar det där för skönhet.

¹⁴⁴ Men Guds verkligt heliga ser efter det bevisade Ordets karaktär.

¹⁴⁵ Det var vad de heliga gjorde på den tiden, då de såg Jesus. Han var ingenting att titta på, men de såg, att Gud var i Honom. De såg, att Gud var med Honom.

¹⁴⁶ Det var så, som de där, Joab och de där personerna hos David, en liten man, men de såg, att mannen fanns i honom. De såg, att Gud var i honom och de visste, att han skulle komma till makten en dag. De . . . En slog de där andra fem bröderna till Goliat, med en hand. En dödade tre hundra män. Då några kvinnor höll på att plocka några bönor till middags och armén hade dragit bort och han tog ett spjut och dödade trehundra män, filistéer. Karaktär! Varför? De stannade kvar hos David. De visste, att smörjelsen var över honom och de visste, att han skulle komma till makten.

¹⁴⁷ En sann bild av den Församling, som idag vill stå hos Ordet! Vi vet, att Det kommer att bevisas. Vi vet, att Det kommer till makten en dag. Fastän Saul . . . Och han var flyktig från resten av nationerna, men de visste, att han skulle komma till makten. Vi vet att Han kommer till makten också, så vi tar detta Ord och står just där, vad det än kostar. Om vi måste hugga ner filistéer eller hoppa i en grop och döda ett lejon, som en gjorde, går vi i alla fall, för det är . . . Det var så, Gud utformade det att vara. Vi ser efter karaktären.

¹⁴⁸ Man kan ju fråga mig nu: ”Varför tillät Han henne att bli utformad på det där sättet?” Jag vill inte ta alltför mycket tid, för jag har en massa mer att säga här. ”Varför”, kan ju frågan uppstå då, ”varför skapade Gud den här kvinnan så här? Varför tillät Han henne, att vara så där?” Det var för Hans eget höga nöjes skull. Visst.

¹⁴⁹ Om Du nu vill slå upp Din Bibel bara en minut, låt oss slå upp Romarbrevet 9, bara en minut, och visa Er någonting, hur Gud gör de här sakerna, om Ni vill – vill läsa det! Och här kan vi se, vad Gud gör för Sitt eget höga nöjes skull. Romarbrevet 9:14.

Vad ska vi då säga?

Finns det orättfärdighet hos Gud? . . .

150 Då Han valde Esau, rättare sagt valde Jakob och försmådde Esau, innan någon av pojkarna kunde ha rätt att välja själva, ingen av dem, innan de föddes, fortfarande i sin moders liv, sa Gud: "Jag hatar Esau och jag älskar Jakob." Förstår Ni? Varför?

För han sa till Moses: "Jag ska ha barmhärtighet med vem jag vill ha barmhärtighet med och jag ska ha medlidande med vem jag vill ha medlidande med."

Så då är det inte . . . den som vill, inte heller . . . den som löper, utan det är Gud, som visar barmhärtighet.

För skriften säger till Farao: "Just för det ändamålet har jag låtit dig uppstå, för att jag ska kunna visa min makt på dig och att mitt namn må förkunnas över hela jorden."

Därför . . . (lyssna nu här) . . . för han . . . barmhärtighet med vem han vill ha barmhärtighet med och vem han vill, förhärdar han.

Du kommer . . . att säga till mig: "Varför finner han då . . . fel? För vem har motstått hans vilja?"

Nej, men o, människa, vem är du, som trätar med Gud? Ska saken, som formas, säga till honom, som formade den: "Varför har du skapat mig så här?"

Har inte krukmakaren makt över leran, att av samma klump göra ett kärl till ära och det andra till vanära?

Tänk om Gud, då han ville visa sin vrede och göra sin makt känd, med sådan långmodighet stod ut med vredens kärl, som passade för förstörelsen,

. . . så att han skulle kunna tillkännage sin härlighets rikedomar över barmhärtighetens kärl, som han i förväg hade berett till härlighet,

151 Diskutera nu med det där en stund! Gud gjorde det! Han måste göra det på det här viset. Det måste finnas där. Lyssna nu! I ungefär fem minuter, vill jag nu fästa Er uppmärksamhet på någonting.

152 Vad är Gud? Gud är en mäktig Evighetsvarelse. I begynnelsen, långt tillbaka innan det fanns någon begynnelse, var Han inte ens Gud. Visste Ni det? *Gud* är ett "föremål för tillbedjan" och det fanns ingenting, som tillbad Honom. Han levde ensam.

153 Och i Honom fanns det egenskaper. Vad är en egenskap? En tanke. Nu ska Ni få någonting, som gränsar till lektionen för ikväll. Lägg märke till, att Han var Sina egenskaper, som fanns i Honom! Nu fanns det i Honom att vara Fader, det fanns i Honom att vara Gud, det fanns i Honom att vara Son, det fanns i Honom att vara Frälsare, det fanns i Honom att vara Helbrägdagörare. Och alla de här sakerna visar bara Hans egenskaper. Det är

ingenting, som är ur funktion. Tror Ni, att Gud inte såg änden från begynnelsen? Förvisso gjorde Han det. Det är ingenting, som är ur funktion, det visar bara Hans egenskaper.

¹⁵⁴ Nu kunde Han ju inte vara *rättfärdig* och få en människa att falla. Han måste sätta henne på den fria viljans likvärdiga grund, så att hon fick välja själv, men i vetskap om att hon skulle falla.

¹⁵⁵ Nu kan Han ju inte vara Frälsare, med mindre någonting är förlorat. Han kan inte vara Helbrägdagörare, med mindre någonting är sjukt. De här sakerna måste vara på det där sättet. Gud gjorde dem så, så att Hans mäktiga egenskaper skulle kunna visas. Om det där inte fanns, skulle Han aldrig ha varit någon Frälsare. Men vi vet, att Han var det, till och med innan det fanns någon tid, var Han Frälsare. Han var Frälsare, så där måste finnas någonting förlorat. Hur ska det bli det?

¹⁵⁶ Om Han tar och förlorar det, bara för att få frälsa det, då gör inte det rättvisa åt Hans omdöme. Han skulle inte kunna skicka en människa till helvetet och vara rättfärdig. Han är vänlig, mild, sann, ärlig och Han är en underbar Domare. Ser Ni, Han skulle motarbeta Sig själv.

¹⁵⁷ Så han måste sätta en människa här ute och ge henne en fri vilja, så hon skulle falla, det visste Han. Och mannen, Hans egen avbild, hur skulle han kunna falla? Ser Ni dagsljuset nu? Så Han måste skapa en biprodukt, någonting utanför den ursprungliga skapelsen. Nu ser Ni det. Förstår Ni? Där kommer Ni. Förstår Ni? Så det var den, som föll. Han skapade den med vetskap om, att den skulle falla. Och den är överlämnad i Satans händer som ett kärl till vanära. Var delas äran ut idag? Tänk på det, Du! Lägg märke till det noga nu!

¹⁵⁸ Så om igen, varför utformades hon på det här sättet och inte liksom andra honor, varför utformades kvinnan så och inte andra honor? Ingen av de andra honorna utformades så där. De är inte så idag. De kan inte. Eftersom hon inte är skapad på det viset, kan hon inte göra det. Varför gjorde Han då inte den här honan, en kvinna, precis liksom de andra honorna, så hon bara skulle vara på samma sätt, bara kunna föda upp sina barn? Då skulle hon ju ha sin man och leva och då tiden kom för hennes baby, skulle hon få sin baby. Varför, varför gjorde Han henne inte så här?

¹⁵⁹ Jag kan inte säga de här orden. Och Ni förstår, vad jag talar om, eller hur? Om Ni kan förstå det, säg "amen"! [Församlingen säger "Amen." – Utg.] Ja. Förstår Ni? Det sitter unga flickor här och unga pojkar, ser Ni. Men, som Ni vet, djuret måste komma till en viss tid på året och hennes make, då är det alltsammans. Men en kvinna, det är när som helst. Och varför gjorde Han henne så här?

¹⁶⁰ Ge nu akt på Hans stora program, då det utvecklar sig, då vi fortsätter härigenom nu, precis så fullkomligt, som fullkomligt kan vara! Jag visste inte det här förrän här om dagen.

¹⁶¹ Varför gjorde Han inte henne så där i begynnelsen, liksom resten av Hans honor? För att det skulle ha varit opassande för Honom. Han är all renhets Källa. Det var orsaken till, att Han måste låta Satan få tag i henne, det som han gjorde i perversiteten. En sådan skapelse skulle vara, skulle inte vara passande för Honom, ursprungligen utformad för.

¹⁶² Alla Hans verk, som Han utformade ursprungligen, är i enighet. Alla Hans ursprungliga verk var i enighet. Hon-hunden, han-hunden, ser Ni, ko-honan, ko-hanen, allting i enighet. Hela naturen är i enighet. Fröet dör, går ner i marken, precis liksom död, begravning, uppståndelse. Saven går ner ur ett träd, det faller sina löv, kommer tillbaka nästa år med ett nytt lövs uppståndelse. Förstår Ni, vad jag menar? Allting, även Guds natur, är alltsammans i enighet, i ett, och här är en enda utformad utanför Guds enighet. Naturen är så utformad, att den inte kan synda. Tänk! Guds ursprungliga skapelse kunde inte synda.

¹⁶³ Å, ser Ni den inte nu, i den här bilden här, församlingens perversitet? Det ursprungliga är Guds Ord. Det finns ingen synd i Gud. Förstår Ni, vad jag menar? Här är en skapelse, som kom till existens genom en förvrängning. Gud kommer att ha en Församling, men titta på det här förvrängda, som de har här ute!

¹⁶⁴ Gud har hane och hona. Men den här kvinnan, ser Ni, själva symptomen på det visar bakåt, vad som fanns i Guds sinne. Vi skulle kunna ta en timme, eller två, och plocka isär det där. Hon . . . Gjorde den här skapelsen på det där sättet, Han gjorde skapelsen och vände henne så, att Satan skulle kunna få tag i henne, och det gjorde han. Han har henne fortfarande. Det är bäst, att hon flyr till Korset, liksom mannen också.

¹⁶⁵ Lägg märke till, att hela naturen fungerar i enighet. Om Han hade skapat kvinnan i samma ursprungliga skapelse, skulle det inte ha funnits någon synd, för hon skulle inte ha kunnat göra det, hon skulle inte ha kunnat göra det. Hon är en förvrängning av den ursprungliga skapelsen.

¹⁶⁶ Likaså är all synd en förvrängning av den ursprungliga Sanningen. Vad är en lögn? Det är Sanningen förvrängd. Vad är ett äktenskapsbrott? Det är den rätta akten förvrängd. Så där är den förvrängda skapelsen, där är hela den förvrängda saken. Och alltsammans stavas s-y-n-d och ligger just där. Det är därför frågan är så viktig.

¹⁶⁷ Bara en restbit av en man, tillverkad för att bedra honom med. Gud gjorde den, just här har det bevisats. Det var det, hon skapades för.

168 En omoralisk kvinna är det lägsta, som kan tänkas på jorden. Ursäkta det här, unga damer! Hon är ingenting annat än en mänsklig soptunna, en sex-utställning. Det är allt hon är, en omoralisk kvinna, det är en mänsklig sexuell soptunna, en förorening, där smutsig, oren, dålig, lumpen lort kastas hos henne. Varför är hon gjord så? För bedrägeri. Varenda synd, som någonsin fanns på jorden, förorsakades av en kvinna.

169 Och en analytiker just från Chicago, en — en kvinna skrev den här artikeln, poliskåren. Att de jagade i Förenta Staterna, Förenta Staternas storstäder, att: "I nittioåtta procent av alla brott, som någonsin begicks i någon form i Förenta Staterna, var det antingen en kvinna i det eller bakom det."

170 Nu säger jag allt det här för att komma fram till en enda sak här på slutet, så att Ni kan se, vad det är fråga om.

171 Hon skapades för att bedra, liksom hon gjorde med Adam i begynnelsen, tala om för honom, att frukten var åtråvärd osv., för att bedra honom och föra honom bort ifrån Ordet. Det är så församlingen gör idag, samma sak.

Men sedan, efter detta, blev han hennes härskare för att härska över henne.

172 Vilken skillnad nu i den här tiden, i den här tidens uppfattning. I stället för att han borde vara hennes härskare, har hon blivit hans gud. Visst, hon behärskar honom. Nu kan Ni troligen lätt förstå, vad jag har hållit på att hamra på. Genom sin skönhet och sin sexuella styrning, hennes form, som gavs henne av Satan, biprodukten som Satan gjorde, är hon sänd för att bedra Guds söner. Och hon kan tvinga flera av dem till helvetet än något annat instrument, som Satan har. Det är exakt riktigt.

173 Jag talar om den omoraliska nu, inte om Er, systrar. Vi ska ge Er Er plats, den rätta platsen, om några minuter i Guds Ord här. Den fanns i Guds plan från börj. . . — begynnelsen.

174 För att nu göra det här idag, vad är Förenta Staternas gud? Kommer Ni ihåg, att jag predikade om det i tabernaklet för årtal sedan? Den här moderna tidens gud, en liten tonårsflicka, som sitter där med makeup på sig och klänningen uppdragen över sina knän och sådana saker. Jag sa: "Se Er Gud!" Och det är riktigt, hon är i varenda annons, halv naken. Hon är på gatan, på samma vis.

175 Det är ett Satans instrument, "från begynnelsen" sa Jesus. Förstår Ni? Vi ser, att det är så nu och "från begynnelsen" och vad Han talar om.

176 Nu brukade ju hedningarna göra henne till en gud, (visste Ni det?), en gudinna. Visst gjorde de det. De gjorde henne till en gudinna, för de hade faktiskt sexuella handlingar i sin dyrkan. De påstod, att: "Hon var en skapare. I sitt moderliv bar hon säden och skapade." Det där är en lögn. Det finns bara en

enda Skapare, det är Gud. Men kommer ni ihåg Paulus där? ”Efesiernas Diana”, en stenbild, man sa: ”Himmelens gudinna, som kastades ner.” Ser Ni inte, hur hednisk tillbedjan är?

¹⁷⁷ Och vi, utan att veta det vänder vi raka vägen tillbaka till hednisk tillbedjan igen, till kvinnor, den lägsta skapelsen på jorden, kvinnodyrkan! Hon kommer att tvinga männen vart hon än vill. Och de vet inte, att helvetet är på insidan med den där skönheten på utsidan. Salomo sa: ”Hon, hennes portar är portarna till dödsriket.”

¹⁷⁸ Nu ser vi här klart, vad Jesus talade om i Uppenbarelseboken, 2:a kapitlet och den 15:e versen, om den nikolaitiska läran, annalkandet av den där församlingen, som drog sig bort ifrån Ordet.

¹⁷⁹ Vi kan också klart se här de här vulgära, ogudaktiga, smutsiga programmen, som vi har på TV, om Hollywoods sexdrottningar. Vi kan se den här stadens smuts, då de här barnen, små flickor går upp- och nedför gatan här med pyttesmå, trånga kläder och twistar omkring och det är kallt nog, för att de ska frysa ihjäl. De vet inte, att det där är djävulen, som gör det där. De är besatta av en ond ande och vet inte om det! Man ser inte en hon-hund göra så där, eller hur? Man ser inte någon annan hona göra så där, och det är bäst, att ingen hane går fram till henne heller.

¹⁸⁰ Förstår Ni, får Ni tag i bilden nu? Vi ska presentera någonting om bara ett ögonblick, om Herren vill.

Nu ser Ni nikolaiterna, Ni ser deras lära.

¹⁸¹ Ni ser tonårsdrottningarna, som de kallar dem, de där stripporna ute på gatan. Man brukade behöva gå till någon vulgär show i skymundan för att få se en striptease. Öppna bara Era ögon, titta ut på gatan, det är allt man behöver göra nu. Alltsammans är en striptease. Visst. Varför gör de det? För att locka, fresta, det är det enda hon kan göra det för. Hon gör det, för att hon är smutsig. Hon gör det, för att hon är gjord på det viset. Hon inser inte, att hon är ett instrument i Satans händer, och det är vad hon är.

¹⁸² Till och med i våra skolor idag lär de ut sexuella aktiviteter. Vår ruttna värld av kvinnodyrkan! Jag vet, att de inte vill tro det där. Står och sjunger något slags hymn osv. den ena dagen och ute och springer omkring med kvinnor hela natten lång. Förstår Ni? All right. Då hon i Guds, Ordets, ögon är det lägsta av alla djur, som Gud satte på jorden. Se upp!

¹⁸³ Det är därför Gud förbjuder henne att undervisa i Sitt Ord. Det är riktigt. Första Timoteusbrevet 2:9-15: ”Jag tillåter inte en kvinna att undervisa eller att ha någon myndighet.” Förstår Ni? Och även Första Korintierbrevet 14:34: ”Låt Era kvinnor hålla tyst i församlingarna, för det är inte tillåtet för dem att tala, för de är befallda att vara i tystnad, som också Lagen

säger.” Men idag, vad gör församlingen? De gör dem till pastorer, evangelister, då Bibeln helt och hållet förbjuder det. Och Bibeln säger: ”som också Lagen säger”, och får det att fungera i enighet, alltsammans.

¹⁸⁴ Precis liksom Lammet var, igår kväll, den enda platsen för tillbedjan, under Lammets utgjutna Blod. Det är den enda platsen idag, i Kristus. Enda sättet man kan göra, är att komma in i Honom. Det är enda stället man kan tillbe på. Det var alltid så. Enda stället att tillbe på är under det utgjutna Blodet.

¹⁸⁵ Så nu ser vi hela bilden av det veckla ut sig för oss. Där är hon. Det är därför Gud inte vill låta henne undervisa, inte vill låta henne göra någonting i församlingen, annat än att sitta stilla med beslötat ansikte.

¹⁸⁶ Kan Ni nu se, varför jag har sagt de saker och gjort de saker jag har gjort, då jag visste allt det här i mitt hjärta, bröder, systrar? Jag vet, systrar, jag är. . . Ni har Er plats (om ett ögonblick bara) och den underbara karaktär, som Gud kan forma i Er. Men jag försöker bara tala om den andra sidan, för att visa, varifrån Ni faktiskt är ”i begynnelsen”. Jesus sa till oss att ”gå tillbaka till begynnelsen” för att finna det. Det är det, vi håller på att göra.

¹⁸⁷ Nu har jag varit tvungen att ta huvudpunkterna på en hel del av det här, och jag hoppas, att Ni förstår det. Och Ni människor, som kommer att lyssna till det här bandet, jag hoppas Ni förstår. Gå bara tillbaka! Det är bara för att visa, vad Jesus sa: ”Gå tillbaka till begynnelsen och ta reda på det!” Allting går tillbaka till begynnelsen! Ni kan se idag.

¹⁸⁸ Varför folk säger, att jag är kvinnohatare. Det är långt ifrån Sanningen. Det är jag inte. De ropar: ”En kvinnohatare!” Kom ihåg, att de kallade Paulus för kvinnohatare. En kvinnlig predikant sa för inte så länge sedan: ”Å, Du är lik gamle Paulus, allt han hade att göra, är att hacka på oss kvinnor.”

¹⁸⁹ En Guds helige, som tilläts att skriva Bibeln, Nya Testamentet, och ifrågasätta hans Ord! Han sa: ”Om en Ängel från Himmelen lär ut någonting annat än Detta, som jag har sagt, han vare förbannad!”, mycket mindre då någon kvinnlig predikant.

¹⁹⁰ De sa, att Elia var kvinnohatare. Han var ingen kvinnohatare, inte rejäla kvinnor. Han tyckte bara inte om de där Jesabelerna.

¹⁹¹ Och om det där är så, då måste det vara så, att Gud är likadan, för Han är Ordet, som kom till profeterna. Så det måste vara Gud på samma sätt, så ser Ni, Han känner till den ursprungliga skapelsen ”från begynnelsen”, sa Han, ”från begynnelsen”. De var profeter, de som Ordet kom till.

¹⁹² Och Han gjorde henne åt mannen och inte mannen åt henne. Visste Ni det, att: "Kvinnan skapades åt mannen och inte mannen åt kvinnan."? Hur många vet det? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Bibeln lär så. All right. Hon hade fått en plats i mannen, före fallet, jämlik över hela skapelsen. Men "efter" fallet nu, vi tar upp det ämnet. Men "efter" fallet var han hennes härskare, hon måste tiga i alla angelägenheter, nu sedan den ursprungliga begynnelsen är över.

¹⁹³ Jesus sa: "Det var inte så från begynnelsen." Det var då tiden började, då Gud gjorde den först i Sin ursprungliga skapelse. Alla som förstår, säg "amen" igen! [Församlingen säger "Amen." — Utg.] I begynnelsen skapade Gud bara en enda hane och en enda hona. Men sedan skapades kvinnan annorlunda än djuren, alla andra djur, till bedrägeri. Titta nu: "Det var nu inte så från begynnelsen."! Hon gjordes, om hon hade blivit kvar i sitt ursprungliga tillstånd, skulle hon aldrig ha blivit till något fall. Men hon blev orsak till fallet och den störning, som bröt hela Guds enighet, och kastade död, sorg och allting annat på jorden. Hon var gjord på det viset.

¹⁹⁴ Lägg nu märke till, nu "efter" begynnelsen, efter begynnelsen, efter att tiden hade begynt! Före detta var det Evighet, det är över. Lägg märke till, att efter att det där fallet hade åstadkommit av Eva, efter fallet, måste ett annat förbund upprättas. Det här kommer nu att få Er att hysa betänkligheter, men jag ska ge Er Skriftstället, som visar, att det här är Sanningen. Lägg nu märke till, att efter fallet, som Jesus sa . . . Gud gjorde i begynnelsen en enda av varje sort. Men nu, efter fallet, nu går vi till andra sidan av det. Förbundet var likställt. Men nu, efter fallet, upprättas ett annat förbund. Nu var hon inte längre härskare tillsammans med honom, var och en måste få ett särskilt förbund.

¹⁹⁵ Låt oss nu se efter, om det där är riktigt! Låt oss ta 1 Mosebok 3 och ta reda på, om det här är riktigt, nu då vi går vidare, för vi vill vara säkra på de här sakerna, att de lärs ut och utreds exakt riktigt! Så kanske har vi just här litet tid, för vi är inte alltför långt ifrån slutet nu, att komma fram till den avslutande delen av ämnet, att visa *varför* och *vad* ifråga om skilsmässor osv. I 1 Moseboks 3:e kapitel nu och vi ska nu börja med det tredje och den 16:e versen. Låt oss börja med den 14:e versen!

Och Herren . . . sa till ormen (Han skulle nu till att förbanna den): "För att du har — du har gjort detta, vare du förbannad mer än alla boskapsdjur . . . mer än alla markens djur. Och på din buk ska du gå och stoft ska du äta alla ditt livs dagar.

Och jag ska sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din säd och kvinnans säd. Och den ska

krossa ditt huvud och du ska krossa hans häl." (Löftet, att Messias skulle "komma genom kvinnan" för att återlösa.)

Till kvinnan sa han: . . .

196 Titta nu, där är nu förbundet med ormen. Vilket hade varit helt all right tidigare, i begynnelsen, eller före begynnelsen.

Till kvinnan sa han: "Jag ska storligen mångfaldiga dina plågor och dina havandeskap och i plåga ska du frambära dina barn. Och din åtrå ska vara till din man och han ska härska över dig." (Ingen likställighet tillsammans alls längre.)

197 Nu har hon vänt helt om och hon är härskaren.

Och till Adam sa han: "För att du har lyssnat till din hustrus röst och har ätit av trädet, om vilket jag bjöd dig och sa: 'Du ska inte äta . . . det', vare marken förbannad (förbannade inte Adam nu) marken vare förbannad för din skull. Med möda ska du äta av den i alla dina livsdagar.

Törnen . . . och tistlar ska den frambringa åt dig och du ska äta markens örter.

Och i ditt ansiktes svett ska du äta bröd, tills du återvänder till jorden, för ut ur den, ut ur den blev du tagen, för stoft är du och till stoftet ska du återvända."

198 Två förbund. Det där avslutar nu "begränsningen", om vilken Jesus sa: "Det var inte så från begränsningen." Vi fick ett annat förbund nu. Lagg märke till, att det är ett annat förbund! Nu är det ett förbund för produkten, och biprodukten. Lagg märke till, att fallet medförde besvär, döden, för varenda skapelse i skapelsen, gjorde skillnad för hela naturen! Låt oss nu lägga märke till, vad Jesus sa om "från begränsningen var det inte så"! Nu är det inte så "från", nu är det "efter" begränsningen det är. Nu är det ett dubbelt förbund.

199 Först var det bara ett förbund, Adam och Eva var likställda, en enda man) och en enda kvinna. Nu syndade kvinnan och (vad gjorde hon?) det kastade dem allesammans i döden och Gud måste upprätta ett förbund för det, ett annat förbund. Här är det, precis här i 1 Mosebok 3:16, Han upprättade ett annat förbund.

200 Nu ska världen återbefolkas, inte genom Guds ursprungliga skapelse, liksom i begränsningen, inte genom den ursprungliga skapelsen utan genom könsdriften. Det där tar nu hand om "begränsningen", eller hur? I begränsningen fanns det bara en man och en kvinna, en hane och en hona, men då hon gick över den där gränsen och begick den här synden, nu måste världen återbefolkas igen, genom sex, inte genom skapelse, genom sex. Ser Ni, var kvinnan är någonstans nu? Men det är nu på det viset världen befolkas idag, genom kvinnor.

²⁰¹ Det var orsaken till, att Jesus måste komma genom kvinnan, för att föra det tillbaka till sin ursprungliga begynnelse igen, utan könsdrift. Han är jungfrufödd. Men, halleluja, det ska komma en tid, då det inte längre ska vara sex, utan Gud ska kalla Sina barn från jordens stoft, tillbaka till liksom det var ursprungligen, inte genom någon kvinna utan genom att forma leran och de kosmiska ljusen och petroleumet kommer Han att skapa igen, liksom Han gjorde med Adam första gången. Jesus gjorde detta möjligt, genom att Gud gjorde Sig till Människa och kom in i världen genom den här kvinnan, så Han kunde dö. Nu är det provotid genom synden.

²⁰² Nu ser Ni, att då, ”efter” begynnelsen, var det någonting annat, som introducerades. Det här kommer nu att chocka Er. Är Ni trötta? [Församlingen säger ”Nej.” – Utg.] Sitt bara stilla litet längre!

²⁰³ Så då det dubbla förbundet upprättades med man och kvinna, genom sex, ett annat förbund helt och hållet (inte det ursprungliga förbundet utan ett annat förbund), vad introducerades nu? Polygami, i allting. Så efter begynnelsen introducerades polygamin både bland människorna och bland djuren, efter begynnelsen, fallet. Nu ordnar Gud, för andra gången, en ny natur igen, genom sex. Gud skapade den första utan sex. Tror Ni det? [Församlingen säger ”Amen.” – Utg.] Nu är det ett annat förbund med naturen, Han ställer den i en annan ordning, genom sex. Det andra förbundet: en hane, många honor, en hjortbock, ett helt harem av hindar. Är det riktigt? En tjur, en hel flock med boskap, kor, en tupp, en gård full ned honor. Är det riktigt? En David, efter Hans eget hjärta, med femhundra hustrur, med hundra barn födda åt honom på ett enda år, av olika kvinnor, en man efter Guds eget hjärta. En Salomo med tusen hustrur. Men lägg nu märke till, att det inte var så i begynnelsen, men nu är det ”efter” begynnelsen. Kvinnan har gjort det här, så hon blir bara det hon är nu. Förstår Ni?

²⁰⁴ David, kungen som representerade Kristus! Håll det i minnet! David representerade Kristus. Tror Ni det? [Församlingen säger ”Amen.” – Utg.] Kristus sitter. . . Kommer att sitta på hans tron. Och denne David, en man efter Guds eget hjärta, hade femhundra hustrur. Förstår Ni, vad jag menar? David med sina femhundra hustrur, Salomo med sina tusen. Och Salomo är Davids son i det naturliga, vilket representerar Jesus Kristus, Davids Son, i det andliga. Men det där är naturligt, sexuellt liv. Det här kommer att bli andligt, skapat, å, skapat. Förstår Ni? Det var på det viset det var i begynnelsen men inte nu, i det här livet, som vi lever i nu.

²⁰⁵ Lägg märke till det, missa inte det här nu, ta det hela vägen ner i Era hjärtan! Men inte en enda av de där kvinnorna kunde ens få en enda man till. Han är den ursprungliga skapelsen, inte hon. Inte en enda av de där kvinnorna kunde få en enda man till,

men den där ende mannen kunde ha tusen hustrur. Det där är SÅ SÅGER HERREN. Det där är Bibeln. Nu har jag gått tillbaka, tagit mig tid och visat Er fordom där det började, vad Jesus sa. Ser Ni det klart nu? De kunde ha så många . . .

206 "Å", säger man, "det där var bara för Israel." Är det?

207 Då Abraham tog med sig Sara ned till filistéernas land, fanns det en kung där nere, som hette Abimelek. Och Sara var hundra år gammal, nästan, men hon hade förvandlats tillbaka till en ung kvinna och blivit vacker. Vet Ni det? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] All right. Och Abimelek ville ha henne till hustru. Kommer Ni ihåg mitt Budskap om det? Abimelek ville ta Sara till hustru. Hade troligen ett harem, men han kunde inte ta henne, om hon var gift med Abraham. Så Abraham sa till Sara: "Säg att Du är 'min broder', för han kommer att döda mig, så att han kan få Dig." Varför jagade han inte bara ut Abraham ur landet och tog hans hustru och gick vidare? Inte bara för troende var det en lag, utan för alla människor i skapelsen. Syndare eller helgon, du är ansvarig, man, för de här handlingarna. Det där var en hednisk kung. Hur många vet, att den där berättelsen är sann? ["Amen."] Det är Bibeln, 1 Mosebok, omkring 16:e kapitlet, tror jag.

208 Man lägger märke till, att Abimelek skulle ha tagit henne till hustru. Han gjorde sig i ordning för att få den här nya hebreiska flickan. Och han sa: "Det här är min . . ." Hon sa: "Det där är min bror."

Han sa: "Det där är min syster."

209 Och Abimelek sa: "Då ska jag bara ta henne till hustru." Skulle Ni kunna föreställa Er, att en man gjorde någonting sådant? Men han gjorde det.

210 Och sedan, den kvällen, då han gick för att sova, uppenbarade Herren Sig för honom i en dröm och sa: "Abimelek, Du är så gott som en död man." Han beskyddade det där, den där judiska blodströmmen där, ser Ni. Han sa: "Du är så gott som en död man. Du har en annan mans hustru, som Du tänker gifta Dig med."

211 Han sa: "Herre, Du vet mitt hjärtas oskuld." Han sa: "Sa hon inte till mig, att det där var hennes 'bror'? Sa han inte själv: 'Det där är min syster'?"

212 Han sa: "Jag vet om Ditt hjärtas oskuld, det är orsaken till, att jag inte ville tillåta Dig att synda emot mig." Är det där riktigt? Han sa: "Ge honom tillbaka hans hustru, för den där mannen är min profet. Och med mindre Du ger honom tillbaka hans hustru . . . Och låt honom be för Dig, inte Din präst! Om han inte ber för Dig, är det ute med hela Din nation." Amen. Där är det förunderlig nåd. Riktigt. "Det är ute med hela Din nation. Det där är den där mannens hustru och han är min profet."

Amen. Det där är SÅ SÄGER HERREN. Det där är Skriften. Riktigt.

²¹³ Nu finner vi, att döden förorsakades. Döden är orsakad av kvinnans synd, kom genom kvinnan och inte mannen. Genom hennes sätt att leva sitt liv och genom henne kommer all död. Hennes sätt att ge liv är döden. Hur många vet det? Job 14, om Ni vill anteckna Skriftstället.

²¹⁴ Jag har, om Du ifrågasätter det här, har jag Skriftställen nedskrivna för varenda stycke av det här.

²¹⁵ Om Du vill läsa Job 14 där, säger Det: "Människan, som är född av kvinna, är av några få dagar och full av möda." Är det riktigt? "Hon kommer upp liksom en blomma, hon klipps ner och kastas bort", osv. Förstår Ni? Varenda människa, som är född av en kvinna, är född i döden så fort som hon kommer.

²¹⁶ Men då hon föds in i Guds skapelse, kan hon inte dö, hon är från det där andra Trädet, som fanns i Edens lustgård, Kristus. Evtg Liv kom genom det Trädet.

²¹⁷ "Å", säger man, "var hon ett träd?" Visst. "Nåväl, de sa: 'Du ska inte ta av det här trädet.' Gud sa där bak i 1 Mosebok: 'Du ska inte ta av det här trädet.'"

²¹⁸ Jaa, kvinnan är trädet. Hon är fruktträdet. Du är Din mors frukt. Moderlivets frukt är Du. Det är riktigt. Och så är frukten av Livets Träd, som var i Edens lustgård, Kristus. Genom kvinnan kom döden, genom Mannen i den ursprungliga skapelsen kom Livet. Att födas av en kvinna är döden, att födas av Kristus är Livet. Får Ni tag i idén? Det var dit. Nu ser Ni, vart gudinnorna gick, eller hur?

²¹⁹ De första Adam och Eva var en förebild till de andra Adam och Eva, se på fortplantningen! Nu skedde Adams och Evas fortplantning genom sex, för att uppfylla jorden, men det var inte så i begynnelsen. Gud skapade bara en hane och en hona, liksom Han gjorde med Sina andra skapelser, ser Ni, lagligt, precis liksom Församlingen.

²²⁰ Låt oss nu, i betraktande av dessa bekräftade Guds Sanningar, rannsaka litet vidare, om Ni vill! [Församlingen säger "Amen." – Utg.] All right. Det här kan nu göra litet grand ont, tills vi kommer ner till botten i det, men jag ska bara visa Er Sanningen om det.

²²¹ Det finns ingen predikant, som kan gifta sig med en änka. Visste Ni det? Vill Ni läsa det där? All right, slå upp 3 Mosebok, 3 Mosebok 21:7 och Hesekiel 44:22, så ska det visa Er, att prästerskapet inte skulle gifta sig med en kvinna, som någon man hade kommit vid. Den här förebilden är till Jesu Kristi jungfruliga Brud, för de hanterade Guds Eld, prästerna gjorde det, Arons söner. Vi har inte tid att läsa Det alltsammans och komma ut klockan tolv, vi har tjugo minuter kvar. Och de är

Arons söner, som hanterade Guds Eld, så de kunde inte gifta sig med en kvinna, som någon annan man hade kommit vid. Den oföränderlige Guden sa så. De kunde inte gifta sig med en kvinna till och en kvinna, som någon annan man hade kommit vid, det visar i förebilden här, om Ni vill se det, att den Levande Gudens Församling är rent, oförfalskat Guds Ord och inte ett samfund, som har hanterats av människorna.

222 Anteckna det, låt oss läsa detta här! Jag vill ge Er det här. Matteus 5, Jesus talade här om någonting, som verkligen är av livsavgörande vikt. Vi ska se det, Matteus 5. Jag skrev på min . . .

223 Jag markerade en del av de saker jag tänkte säga bara till männen, så jag fick ganska litet tid att säga det bara inför våra systrar. Men jag vill gå ut här nu innan . . .

224 Nu, syster, vill jag sätta Dig på den plats, som Guds Ord lovade Dig, och se då till, att Du stannar på den platsen också!

225 Matteus 5:32. Jag vill, att Ni ska lägga märke till det här, för att bekräfta samma idé om "en" och "många". Matteus, trettio- . . . Jag tror det är Matteus 5:32, 31 till att börja med.

Det har sagts: "Vem som helst, som ska skilja sig från sin hustru, låt honom ge henne ett skilsmässobrev,"

226 Det där är Jesus, som talar, Den som sa: "från begynnelsen". Titta nu!

Men jag säger till Er, att vem som helst, som skiljer sig från sin hustru, med undantag . . . om orsaken är otukter, förorsakar att hon begår äktenskapsbrott, . . . (Ser Ni vem som helst, som skiljer sig från sin hustru, med undantag . . . om orsaken är otukt, förorsakar att hon begår äktenskapsbrott, (varför? Hon kommer att gifta sig igen.) och vem som helst, som gifter sig med henne, som är frånskild, begick äktenskapsbrott.

227 Ser Ni, hon har en levande man, så ingen man kan gifta sig med henne. Vad hon än gör och vem hon än är, har hon en levande man, det finns inget skäl för henne alls. Men det är inte så för honom. "Förorsakar att hon", inte han. Får Ni fatt i det? Man måste få Ordet att fungera i enighet. Ser Ni, ingenting säger, att han inte skulle kunna, men hon kan inte. Ser Ni, "förorsakar att hon", inte han. Det där är exakt vad Bibeln säger, "förorsakar att hon". Det säger inte att han inte får gifta om sig, utan "hon". Varför? Kristus i förebilden.

228 Lägg märke till, att det sägs, att han inte kan gifta om sig, bara med en jungfru. Han kan gifta om sig. Han kan, han kan gifta om sig igen, om det är en jungfru, men han kan inte gifta sig med någon annans hustru. Nej, minsann. Och om han ändå gifter sig med en frånskild kvinna, lever han i äktenskapsbrott, jag bryr mig inte om, vem han är. Bibeln säger: "Vem som helst, som gifter

sig med henne, som är frånskild, lever i äktenskapsbrott.” Var så god, inga frånskilda.

²²⁹ Ser Ni det där ursprungliga fordom, ”från begynnelsen” nu? Gifta om sig, lägg nu märke till, att han kan men hon kan inte. Liksom David, liksom Salomo, liksom hela Bibelns enighet nu, samma som David och resten av dem.

²³⁰ Lägg nu märke till, att i Första Korintierbrevet 7:10, lägg märke till, att Paulus bjuder hustrun, som är, som skiljer sig från sin man, att förbli ensamstående eller att förlika sig med mannen, att inte gifta om sig. Hon måste förbli ensamstående eller åter förlika sig med sin man. Hon kan inte gifta om sig. Hon måste förbli ensamstående, men lägg märke till, att han aldrig sa så om mannen. Ser Ni, man kan inte få Ordet till att ljuga. ”Från begynnelsen”, lagen om könen i polygami. Guds Ord fungerar nu i överensstämmelse med Guds natur, fungerar i enighet.

²³¹ Ser Ni, hur det finns en skola, som gick åt öster och den andra gick åt väster ifråga om det? Man måste komma tillbaka till Sanningen, för att finna vad det är.

²³² Det har alltid varit på det viset, det där är det vanliga förbundet med Gud från begynnelsen. *Först*, före begynnelsen, från begynnelsen var det bara en och en. *Efter* att synden kom in, då blev det en enda man och en skara kvinnor. Det fungerade så i naturen, vartenda djur, och mänskliga varelser och naturligt kött är djuriskt. Vi är däggdjur, det vet vi allesammans, ser Ni, och det är hela Guds natur i enighet.

²³³ Men nu, då Inseglen är öppnade, visar Sanningens Ande oss till Ordet. Det förklarar, varför alla misstagen har funnits fram genom tidsåldrarna, för att Inseglen inte var öppnade, så uppenbarades inte Detta. Det är sant.

²³⁴ Lägg märke till, att man, man kan inte få skuggbilderna att svika. Som jag predikade för Er igår kväll om skuggan tvärs över golvet, det måste komma fram rätt. Hur kan det vara en skugga av en elefant, som kommer över golvet, och en liten, spinkig man kommer ut för att vara elefanten, eller elefanten som en liten, spinkig man?

²³⁵ Om Ni nu vill lägga märke till det i fullkomlig förebild.

²³⁶ Så finns det nu en sann kvinna, en sann kvinna, jungfru, som gifter sig med sin man och lever och hon är någonting välsignat för mannen. Om Gud hade kunnat ge Sin son någonting bättre än en hustru, skulle Han ha gett honom det.

²³⁷ Men hon är utformad för att vara ett sexobjekt och inget annat djur är utformat så. Ingen annan skapelse på jorden är utformad så. Det är orsaken till, att man ser polygami, på grund av det. Det var det, som hade den med sig in.

²³⁸ Titta nu, i den slutliga analysen, titta, där är en enda Jesus Kristus (är det riktigt?) en enda Man, Gud, Immanuel. Tror Ni

på det? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Men Hans Hustrus lemmar är många, ser Ni, tusentals gånger tusentals tusenden (är det riktigt?), Hans Hustru, Bruden, Församlingen. Förstår Ni nu? ["Amen."]

²³⁹ Det var därför Han sa till Adam, innan sex någonsin medfördes, rättare sagt infördes: "Var fruktsamma och uppfyll jorden!", medan han ännu var i begynnelsen, då han ännu var både hane och hona i sig själv. Där visar det sig då, att Bruden måste komma från Ordet genom andlig fortplantning, fortplantningar, ser Ni, och uppfylla jorden.

²⁴⁰ I den sexuella akten nu, ser Ni, har skolorna fått de här två sakerna sammanblandade. Därför kan man inte göra det, man måste föra det tillbaka till dess Sanning, "i begynnelsen".

²⁴¹ Och vid slutet kommer det att vara en enda Herre Jesus och Hans Brud, många enskilda. Får Ni tag i det? Det var en enda David på en enda tron, en enda kung (efter Guds eget hjärta) med femhundra hustrur. Jesus, som sitter på Sin Tron, halleluja, i Tusenårsriket med en Hustru med många lemmar, liksom det var i begynnelsen, skapad ut ur jorden genom den allsmåttige Gudens hand, i uppståndelsen. Var så god!

²⁴² Kvinnor, kämpa för att vara det där, komma in i Kristus, då kommer Ni inte att vara i den där smutsiga röran där ute. Men så länge Du är bara en församlingsmedlem, som försöker leva moraliskt och fint själv, kommer Du aldrig att klara det. Inte heller kan en man klara det utanför Kristus. Liksom Paulus fortsatte och sa: "Men då de är i Kristus, är det varken hane eller hona." De är alla ett.

²⁴³ Men för att få detta *Äktenskap och skilsmässa* utrett, så att man skulle veta, vad som var rätt och vad som var fel, visar Han det nu klart i de här förebilderna. Det finns en enda Kristus och den där Hustruns många lemmar. Lagg märke till, att Han kan skilja Sig från oss för andlig otukts och falsk läras skull, när Han än vill. Men hur vågar man försöka skilja sig från Honom och göra det? Mannen kan skilja sig från sin hustru och gifta sig med en annan, men kvinnan kan inte skilja sig från sin man och gifta sig med en annan. Ser Ni alla skuggorna och förebilderna där, fullkomligt uppbalanserade? Ser Ni, den ursprungliga skapelsen, inte biprodukten någonstans! Inte församlingen, Bruden genom Ordet. Inte kvinnan, mannen varenda gång. Det är därför det aldrig sägs någonting emot, att mannen gör det, det är alltid kvinnan. Exakt så är det.

²⁴⁴ Men hon kan vara Kristi Brud genom att vara . . . Och kom ihåg, då hon är en del av en man, säger Bibeln, att hon kan . . . "Likväl tillåter jag inte en kvinna att undervisa eller att ta sig någon myndighet utan tiga. För Adam formades först och Eva sedan. Och Adam blev inte bedragen, men biprodukten blev bedragen. Trots det ska hon bli frälst *om* hon fortsätter i helighet

och nykterhet och i barnafödande och allt sådant”, för då blir hon en del av den här mannen. Det är det, som . . .

245 Varför gjorde inte Abraham . . . Varför dräpte inte Gud Sara, då hon satt där och förnekade och ljög Gud rakt upp i ansiktet? Då Han satt där som en dödlig man och åt kött, åt bröd, drack mjölk och Han sa: ”Varför skrattade Sara där borta, där bak”, bakom Honom i tältet, Han hade aldrig sett henne, ”och sa så här: ’Hur kan de här sakerna vara?’”

246 Hon sa: ”Det sa jag aldrig!” Oj, oj, oj, säga Gud rakt i ansiktet, att Han är en lögnare! Men Han kunde inte ta henne. Varför? Hon var en del av Abraham. Amen. Han kunde inte skada henne utan att skada Abraham.

247 Nu ser Ni kvinnor, var Ni hör hemma. Och Bibeln säger: ”Ni kvinnor, var liksom Sara var, som prydde sig med anspråkslösa kläder, levde ärligt och trogen sin egen man, älskade honom så mycket, att han . . . Hon kallade honom sin ’herre’”, härskare, ägarskap.

248 Och Ni, en del av kvinnorna, sätter på sig de här otäcka kläderna och går hit ut för att kasta sig framför männen! Jesus sa: ”Vem som helst, som ser på en kvinna för att åtrå henne, har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta.” Vem är skyldig då, mannen eller Du? Han är en hane, gjord så att han skulle kunna utföra den här handlingen, ser Du. Och Du är honan, som borde vägra.

249 Och varför ställer Du ut Dig så där? Det är inte för välbefinnande, det vet Du, att det inte kan vara, då Du är halvt ihjälfrusen med de där shortsens på Dig. Ser Du, det kan inte vara för välbefinnande. Vad är det då? Det är för smuts! Du vill inte medge det, men det är Bibeln, som säger så. Det är Sanningen. Det är en smutsig ande, som är i Dig. Du vill inte vara smutsig, men Du inser inte, att Du är smutsig andligen, för att Du visar upp Dig på ett smutsigt sätt.

250 En man nu, hans gamla smutsiga, knotiga knän, och om han knappt hade några kläder alls på sig, skulle det inte göra någon skillnad, hans kropp är inte frestande. Varför? Han var i den ursprungliga skapelsen, den som borde vara karaktär, ser Ni. Men Du är biprodukten att fresta med.

251 Gud, ha barmhärtighet! Oj, oj, denna syndfulla värld! Jag ska vara glad, då den är över.

252 Lagg märke till, att Han kan skilja sig från Sin Hustru när Han än vill, men hon kan inte skilja sig från Honom. Han kan få mig att, han kan kasta mig i stoftet när det än passar Honom, men å, broder, det är bäst, att jag aldrig försöker kasta Honom dit, då är det slut med mig.

253 Salomo kunde gifta sig med vilken kvinna som helst, som inte var gift, han kunde gifta sig med vilken kvinna han än ville.

En präst kunde bara gifta sig med en kvinna, som var jungfru. Salomo . . .

²⁵⁴ Liksom David, han gifte sig med (vad hette hon?) Abigail. Som, det fanns en man, som kallades för ”dåre”, han hade en fin hustru och han dog. Och Abigail giftes bort med David. Han var kung, inte präst, ser Ni, så han — han gifte sig.

²⁵⁵ Men en präst kunde inte göra det, för då hade han kommit vid, rättare sagt fått en kvinna till hustru, som redan hade varit någon mans hustru. Så det visar Herrens Jesu Kristi Församlings jungfrulighet, Bruden kommer tvunget att vara det oförfalskade Ordet, med inte ett enda Ord, som saknas någonstans. Förvisso. Skulle Ni kunna föreställa Er en korrekt brud, utan det ena bröstet och det andra, någonting annat felaktigt, Ni vet? Det kommer inte att vara Kristi Brud. Hon är fullkomlig. Hon är Ordet i allting, inte ett enda Ord, som fattas någonstans. Nej.

²⁵⁶ Lägg märke till, att Han kan skilja Sig från henne, men hon kan inte skilja sig från Honom. Han gjorde det, har bevisat det, på den tiden då Luther, Wesley och pingstvännerna, då de vägrade att bli ännu en del av Honom, genom att ha en andlig, sexuell affär för att bli befruktade med ännu en del av Ordet. Förstår Ni? Hon vägrade. Den lutherska församlingen vägrade Kristus att längre ha någon åtrå till henne. Luther vägrade det. Och låt mig säga det här, de kommer ändå att kalla mig för någonting, så är det idag med varenda en av dem, de strejkar ifråga om att ta emot det där Ordet, de avvisar Kristus!

²⁵⁷ Och vilken kvinna som helst, som vägrar sin man hans barn, har ingen rätt att vara hustru åt honom. Amen. Kommer Ni ihåg, i Bibeln, då kungen gifte sig med Ester? För att drottningen vägrade, skaffade han sig bara en annan. Och då . . . Vad hände, då hon vägrade att komma ut tillsammans med kungen och lyda honom? Samma sak är det med en kvinna, som vägrar att vara hustru åt sin man.

²⁵⁸ Och så är det med den församling, som vägrar att bli befruktad i den tidsålder vi nu lever i, för att frambringa den här tidsålderns barn. Vi är inte lutheraner, vi är inte wesleyaner, inte heller är vi pingstväänner! Vi måste vara den här tidsålderns barn genom Guds Ords graviditet, för att frambringa ett den här tidsålderns Barn, Säd barnet. Amen. Jag hoppas, att Ni förstår. Kunde inte befruktas, nej, så vad gjorde Han? Skilde Sig ifrån henne. Det är riktigt. Men hon skulle bara våga skilja sig från Honom. Han skilde Sig från henne.

²⁵⁹ Han bara fortsatte att uppenbara Sitt Ord för Kroppen och visade själv, att Han hade rätt. Hans barn började liksom likna Honom mera, för Det håller på att bli fullmoget, rättare sagt, de blev Ordets barn, inte församlingens barn. Ordets barn! Och Bruden kommer att vara en älsklig liten Ordets Dam, oförfalskad, inte vidrörd av någon människas organisation,

någon människo-tillverkad teori. Hon kommer att vara helt och hållet oförfalskad, Ordets Brud! Amen och amen! Jag hoppas, att Ni får tag i det där, ute på uppkopplingen. Hon kommer att vara Guds gravida dotter.

²⁶⁰ Ser Ni, vilken ära en kvinna kan vara? Ser Ni, vilken underbar sak en församling kan vara, men ser Ni, vad smutsen har fått henne till? Så att försöka jämföra den där församlingen där ute med Församlingen här, det kan man inte göra. Och att försöka jämföra skökan på gatan med den levande Gudens Församling, eller kvinnan, den korrekta kvinnan, med en sköka?

²⁶¹ Varför finns det sådana saker som det där? Det är en Guds lag, lagen om kontraster. Hur ska vi veta, hur vi ska njuta av dagsljuset, om det inte fanns någon natt? Hur skulle vi veta, hur vi skulle njuta av det torra vädret, om det inte fanns regn? Hur skulle vi veta hur vi skulle uppskatta och respektera en rejäl kvinna, om det inte fanns en smutsig en?

²⁶² Fortsatte bara att uppenbara Det, uppenbara Sitt Ord, någon av oss skulle bara våga försöka skilja sig från Honom och gifta sig med en annan.

²⁶³ Nu är det säkert tydligt, varför båda teorierna är fel. Man kan inte få det att fungera på *det här* sättet, det är omöjligt. Om man får det att fungera på *det där* sättet, skulle det gå långt bortom löftet. *Här* är löftet, här är saken just här. Ordet strider inte emot Sig självt. Det måste bli kvar i enigheten nu, inte mer än Matteus 28:19 strider emot Apostlagärningarna 2:38.

²⁶⁴ Nu vet jag, att en del av Er kvinnor, en del av Er män, att Ni – Ni inte håller med om Det. För, ser Ni, Ni kan inte dölja det just nu. Det kan Ni inte.

²⁶⁵ Men låt mig bara visa Er någonting! Om Matteus 28:19 säger: ”Gå därför, Ni, undervisa alla nationer, döpande dem i Namnet på Fadern och på Sonen och Den Helige Ande”, och de vände på det och varenda person, som någonsin döptes, döptes tvärtemot det där, döptes i Jesu Kristi Namn, hela vägen genom Bibelns tidsålder och i trehundra år efter Bibelns tidsålder, till Konciliet i Nicea. Då antog de dogmer i stället. Vad är det för skillnad, om det inte uppenbaras?

²⁶⁶ Och vet Ni, att hela Boken, hela Bibeln, är en uppenbarelse? Det är så man måste lära känna sanningen mellan den här och den andra, det är för att det är en uppenbarelse. Och uppenbarelsen måste stämma exakt med Ordet och inte vara tvärtemot Ordet. Man säger: ”Nåväl, det uppenbarades för mig.” Om den då är tvärtemot Ordet, kom den aldrig från Gud. Det är riktigt.

²⁶⁷ Om man nu vill ta Mat-... Matteus 16:18. Jesus sa själv, att hela Församlingen, Hans Församling, skulle byggas på andlig uppenbarelse om Honom själv, som är Ordet. ”Jag säger till Dig, att Du är Petrus... Och kött och blod uppenbarade aldrig det

här för Dig, utan min Fader, som är i Himmelen, har uppenbarat det här för Dig. Och på denna klippa . . .”

²⁶⁸ Nu vet jag, att våra katolska vänner där, Ni säger: ”Den byggdes på Petrus och Petrus den apostoliske, så *Den-och-den*, i ett apostoliskt samtycke, succession.”

Protestanterna sa: ”Den byggdes på Jesus Kristus.”

²⁶⁹ Inte för att vara annorlunda, men ta bara precis det Han sa! Han sa: ”Kött och blod har inte uppenbarat det här för Dig, utan min Fader, som är i Himmelen, har uppenbarat det här för Dig. Och på denna klippa” (den andliga uppenbarelsen av vad Ordet är) ”ska jag bygga min Församling. Och dödsrikets portar ska aldrig skaka ner Den.” Hans Hustru kommer inte att frestas av andra män. ”Jag ska bygga min Församling och dödsrikets portar kan aldrig skaka Den.”

²⁷⁰ Och Abel och Kain i Edens lustgård. Kain drog sin egen slutsats, han sa: ”Titta nu, Gud är en god Gud. Han är över hela naturen, så jag ska hämta bönorna och potatisen och jag ska hämta blommorna och jag ska göra Honom ett riktigt vackert altare.” Det där är en församling. Han böjde knä. Han trodde på Gud. Han dyrkade Gud, räckte upp sina händer och offrade sitt offer. Han gjorde allting religiöst, som Abel gjorde.

²⁷¹ Abel byggde samma slags altare. Men då Abel hämtade sitt, hämtade han ett lamm. Nu trodde Kain, då han gjorde ett motgift för synden, att hans far och mor måste ha ätit frukt, liksom det sades till dem i den där lustgården. Men Abel visste, genom gudomlig uppenbarelse, att det var blodet, som gjorde det. Genom gudomlig uppenbarelse! Och Bibeln säger i Hebreerbrevet, 12:e kapitlet, 11:e kapitlet, att: ”Abel genom tron”, (uppenbarelse) ”offrade åt Gud ett bättre offer än Kain, genom vilket Gud vittnade, att han var rättfärdig.” Är det riktigt? [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.] Amen! Broder, syster, det är precis så klart, som någonting kan vara, för mig. Där är hela saken.

²⁷² Ifråga om *Äktenskap och skilsmässa* nu, ser Ni, måste det uppenbaras. Innan det har uppenbarats, vet man det inte. Men Han lovade, att i den här yttersta tiden, i den här tidsåldern, skulle varenda fördold hemlighet i Bibeln uppenbaras. Hur många vet det? Uppenbarelsboken, 10:e kapitlet! Jesus lovade det, att alla de här fördolda hemligheterna om — om *Äktenskap och skilsmässa*, alla de här andra fördolda hemligheterna, som har varit, skulle uppenbaras i ändens tid. Kom nu ihåg, att Rösten sa: ”Far till Tucson!” Kommer Ni ihåg det mystiska Ljuset i skyn, den sjunde Ängeln, som stod där, kom tillbaka och öppningen av de sju Inseglen? Ge akt på det, som har skett! Det där är sant.

273 Bara en liten bit till nu! Men hör på nu! Jag vet, att det håller på att bli tid för Er att gå och äta, men jag äter gott nu. [Församlingen säger "Amen." – Utg.]

274 Lagg nu märke till, att kvinnan har sin plats och hon är en juvel. Salomo, den här mannen, som hade tiotusen hustrur. . . Rättare sagt, hade tusen hustrur, han sa att: "En man, som har funnit en hustru, har funnit någonting gott." Han sa: "En god kvinna är en juvel i hans krona", dvs. en heder. "Men en orättfärdig en är vatten i hans blod", dvs. hans liv. Han sa: "Man kan kanske finna en rättfärdig man bland tusen", Salomo sa det här, "men", sa han, "man skulle inte kunna finna en rättfärdig kvinna på tusen." Salomo sa det där, ser Ni. Lagg nu märke till det där, hur det är!

275 Men, ser Du, kvinna, Du är – Du är en juvel, om Du vill vara en juvel, men åtrån måste vara till Dig. Och Du förstår, varför det var *Åktenskap och skilsmässa*, som Jesus pekade bakåt på, det var för att Din sort var orsaken till all synd. Det var orsaken till, att polygami och skilsmässa och sådant infördes. I begynnelsen var det aldrig så och det kommer inte att vara så i världen på andra sidan.

276 Titta på Jakob, som patriarkerna kom ifrån. Han hade åtminstone ett dussin hustrur. Han gifte sig med två systrar och hade bihustrur vid sidan av dem, sambo-kvinnor som han levde tillsammans med. Och de där patriarkerna föddes direkt av de där bihustrurna. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen." – Utg.] Ser Ni, man måste få Ordet att gå friktionsfritt.

277 Å, jag har flera sidor om dem. Om en präst någonsin frågar mig om det och vi kommer tillsammans, skulle vi kunna tala om det. Men säkerligen, om han har någon andlighet alls, kan han se just här, att det är Sanningen. Det finns inget tvivel om det.

278 En god kvinna är någonting gott. Det vet jag. Jag vet det genom rejåla kvinnor. Jag har mött rejåla kvinnor, som är äkta, precis lika rejåla som någon man, som någonsin har gått.

279 Hon är en biprodukt och en del av honom och i fallet lyssnade han till henne. Han bara. . . Hon är en del av honom. Men det kommer an på henne, hon är gjord så, att hon kan vara smutsig och hon har fått rätten att vägra eller acceptera. Det där är tvärtemot den ursprungliga naturen i begynnelsen, ser Ni, men där är man.

280 Nu är klockan tolv, så jag ska bara hoppa över någonting här i några minuter. Jag vill fråga Er en sak.

281 Kom nu ihåg, att jag säger det här endast till min egen grupp enbart. Och ute på uppkopplingen säger jag det här enbart till mina egna efterföljare. Det här Budskapet är bara till dem, och det jag tänker säga här.

282 Vilken predikant som helst, han, det där är hans, ja, han är hjordens herde, låt honom göra, vad han vill! Det är upp till honom och Gud. Vilken präst som helst, vilken predikant som helst, det där är upp till Dig, min broder.

283 Jag talar bara här i Jeffersonville, det enda ställe jag skulle tala om det här på, det är för att det är min egen hjord. Det är den hjord, som Den Helige Ande gav mig att förstå att vara uppsyningsman över och Han kommer att hålla mig ansvarig för det. Och dessa mina närmaste har blivit omvända här från hela landet, som jag har lett till Kristus. Och, små barn, jag är här för att hjälpa Er och jag är Er vän. Ni kanske tycker, att jag talar emot Er. Jag säger det här, ser Ni, till Ert bästa. Jag älskar Er. Och om det inte är så, är Gud min Domare. Ni vet, att jag älskar Er.

284 Det här är någonting förfärligt starkt, jag visste inte hur jag skulle framföra det. Vad ska jag göra, då jag har män och kvinnor, som sitter i min församling, en del av dem har varit gifta två eller tre gånger? Fina män och fina kvinnor, alldeles förvirrade! Vad har gjort det? Falsk undervisning, exakt, att man inte har väntat på Herren.

285 "Det, som Gud har sammanfogat, ska ingen människa åtskilja." Inte det, som människan har förenat, det *Gud* har förenat! Då Du har en direkt uppenbarelse från Gud, att det där är Din hustru och samma sak, då är det Din för resten av Ditt liv. Förstår Ni? Men det som människan sammanfogar, kan vem som helst skilja åt. Men det, som Gud har sammanfogat, är det bäst att ingen människa vågar röra. "Vad som helst, som Gud sammanfogar", sa Han, "ska ingen människa åtskilja." Inte vad någon halvdrucken domare eller någonting annat sammanfogade, eller någon avfällig predikant med en massa trosbekännelser i en bok, som skulle låta dem göra vad som helst i hela världen, då Guds Ord ligger där. Förstår Ni? Jag talar om det, som Gud sammanfogade.

286 Nu kommer jag att säga det här till Er. Jag är mycket försiktig med vad jag säger till Er. Jag menar inte att vara barsk mot Er människor. Jag menar inte att vara barsk mot Er, mina pastorsbröder. Jag menar inte det. Men jag är ansvarig och inser, att det här har lagts i mina händer. Och om . . . Jag kan inte hålla kvar Det. Jag vet inte, hur jag ska ge ut Det och jag vet, att det här ljudbandet kommer att göra det. Oj, oj, jag ska bara göra mig redo, öppna kontoret, för här kommer det. Förstår Ni?

287 Precis liksom det var med *Ormens säd*, men det är absolut bevisat, att det är riktigt. Jag har papper här, ur tidningen, där kvinnor just nu . . . Och till och med i det stora . . . En del av de stora biskopsdömena har bilderna av originalet, en orm, som klättrar på en kvinnas ben, och just om hur den går omkring henne. Hon har alla slags känslor osv., någonting en man aldrig

skulle kunna komma åt henne med, med den här stora ormen, som slingrar sig omkring henne osv. Det där är exakt sanningen. Och det blir värre och värre och kommer att bli värre. Ormen, och han var inte . . . Han kunde inte ha haft den sexuella affären med henne, då han var en orm, men kom ihåg . . .

288 Jag hade en debatt här om dagen med en . . . Inte en debatt, bara en predikant och andrepastor från Assembly of God, som sa: "Du har fel ifråga om det där."

Jag sa: "Tja, det kan jag väl ha. Jag skulle tycka om, att Du talade om det för mig."

289 Han sa då, han fortsatte och började tala om det. Innan man visste ordet av, tappade han tråden. Och en sak, som han sa, han sa: "Broder Branham, var finns den där arten? Gud sa: 'en av hans sort.' Var finns nu den där arten, som Du sa var mellan människan och djuren, som vetenskapen inte kan finna nu? Var är han någonstans?" Han sa: "Är han på jorden? Var han en schimpans?"

290 Nej, för en schimpans' blod beblandar sig inte med en kvinna, inget annat djur kan beblanda sig med henne. Nej, det gör den inte, inte heller kan en mans spermie beblanda sig med — med honan. Det gör den inte.

291 Så var finns det där särskilda djuret? Gud sa nu: 'Låt allting frambringa av sin sort!'"

292 Jag väntade bara en minut. Och Den Helige Andes älskvärdhet sa: "Säg till honom: 'Den är här.'"

Nu sa jag först: "Tja, den kanske har dött ut."

Han sa: "Men, broder Branham, det där, vi talar om Ordet, eller hur?"

293 Jag sa: "Jo, sir." Och jag sa: "De påstår naturligtvis, att de andra sakerna, som dinosaurier och — och mammut osv., mammutar, mammutar rättare sagt, de är utdöda osv." Jag sa: "Det skulle kunna ha varit så."

294 Han sa: "Broder Branham, vi talar om Ordets bevis. Om synden finns här, då borde den ursprungliga synden också finnas här."

295 Och jag sa: "Herre Jesus, Du sa: 'Gör Er inga bekymmer för vad Ni ska säga, då Ni kommer inför människorna, för det ska bli Er givet i den stunden.' Herre, vad ska jag säga?" Han sa: "Säg till honom: 'Den är här.'" Precis liksom jag ser synerna på plattformen.

296 Jag sa: "Den är här.", och visste inte var.

Han sa: "Var?"

Och innan jag ens kunde tänka, sa Han: "Det är ormen."

297 Det var exakt, vad det var, för han är inte längre ett djur. Han förbannades och lades på sin buk för resten av sina dagar. Han

är här. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen." – Utg.] Och fortfarande i samma gärning, som han gjorde, där är fortfarande samma synd, som arbetar omkring en kvinna, som ett hankön, så där. Det är då hon har sina glosögda tillstånd osv., då hon får sina känslor långt bortom vad någon man någonsin skulle kunna göra.

298 Jag ska stanna där, för vi är i en blandad skara. Jag ska få tag i några män, jag ska . . . Vi ska tala mer om det. Har alla papperna och sakerna liggande just här, inom räckhåll nu och jag tänkte ta det med mig till Er i förmiddag. Jag tänkte ta hela dagen till det här, men jag ska sluta nu med att säga det här.

299 Det här är enbart till min församling. Inte min församling. . . Den lilla hjorden, som tror på mig och följer mig, det här är till dem.

300 Här om dagen, då jag visste, att då jag säger någonting till Er, måste det komma SÅ SÄGER HERREN, då hade jag Skriftställena, som Han uppenbarade det för mig. Men: "Herre, Gud, vad kan jag säga till den där församlingen? Jag kommer att få separationer. Männen kommer att sitta på verandan och ute på gården och överallt annars: 'Ska jag lämna henne?' Kvinnorna: 'Ska jag lämna min man?' 'Vad ska jag göra?'" Jag sa: "Herre, vad kan jag göra?"

301 Någonting sa till mig: "Gå upp dit på berget, så ska jag tala till Dig!"

302 Och medan jag var uppe på berget, visste jag inte, att nere i Tucson såg de Det. Men lärarna ropade till och med ut barnen från . . . Min lilla flicka och dem, från skolsalen och sa: "Titta, där borta på det där berget! Där är ett bärnstensfärgat Moln, som ser glödande ut, som går upp i luften och kommer ner igen och går upp i luften och kommer ner igen." Åra vare Gud!

303 Fru Evans, är Du här? Ronnie, är Du här? Jag kom tillbaka ner vid stationen, den här unge pojken vid bensinstationen, Evans bensinstation där. Och innan jag visste, vad pojken tänkte säga, tog han mig på sängen, han sa: "Broder Branham, Du var uppe på det där berget där borta, eller hur?"

304 Jag sa: "Vad menar Du, Ronnie? Nej.", ser Ni för att se vad han skulle göra. Många gånger händer det saker, som jag inte, man säger det inte till folk. Det blir . . . Det är ju så, att man ser så mycket ske, att det blir vanligt för en. Förstår Ni? Jag talar bara inte om det för folk. Jag sa: "Ronnie, vad höll Du . . ."

305 Han sa: "Jag kan visa Dig precis var Du var någonstans." Han sa: "Jag ropade på mamma och vi stod här och tittade på det där Molnet, som hängde där borta och gick upp och ner. Jag sa: 'Det måste vara broder Branham, som sitter där uppe någonstans. Det där är Gud, som talar med honom.'"

³⁰⁶ Och hela stadens människor tittade på Det. En vacker dag utan moln någonstans alls, med det här stora bärnstensfärgade Molnet, som hängde där, kom ner som en tratt och gick tillbaka och bredde ut sig.

³⁰⁷ Vänner, och sedan ska jag sluta, Ni kan gå från det här. Det var då, Det Här uppenbarades för mig, det jag ska säga till Er just nu, så missa det inte!

³⁰⁸ Nu talar jag enbart till våra efterföljare, enbart de som följer mig och det här Budskapet, inte till utsidan. Vittna för mig om detta inför Gud! Bara till den här gruppen enbart!

³⁰⁹ Nu befinner vi oss i oss i den här oredan på grund av misstolkad teologi. Är det riktigt? Det var därför Ni kvinnor gifte Er för andra gången, och Ni män, på grund av misstolkad teologi. Nu vill jag visa Er någonting, som Han talade om för mig.

³¹⁰ Och om Gud, vår Skapare, ställdes inför den här frågan, då Han var här på jorden, Jesus Kristus, och då Hans förlossningsprofet, Moses, kom fram nere i Egypten, för att föra barnen ut ur — ur Egypten, för att sätta dem i löfteslandet. Och Jesus sa här, att Moses såg folket i de här omständigheterna, och han gav dem ett skiljebrev, för att situationen var, som den var. Moses fann någonting sådant som: ”Låt honom tillåta. . .” Gud tillät Moses, den där profeten, som sändes till folket, att bevilja dem det här skiljebrevet.

³¹¹ Och i Första Korintierbrevet, 7:e kapitlet, 12:e och 15:e versen, hos Nya Testamentets profet, Paulus, som mötte samma sak i församlingen och sa så här: ”Det här är jag, inte Herren.” Är det riktigt? På grund av skilsmässoförhållandena.

³¹² ”Det var inte så från begynnelsen.” Men Moses fick tillåtelse till det och Gud erkände det som rättfärdighet. Och Paulus hade också en rättighet, då han fann sin församling i de omständigheterna.

³¹³ Tro nu, att Det Här är sant och tro, att Det kommer från Gud! Och genom Hans Molns och Hans Budskaps bekräftelse, som har fört mig så här långt, skulle då inte Gud på berget tillåta mig att göra samma sak, att tillåta Er att fortsätta som Ni är och aldrig göra om det! Gå med Era hustrur och lev i frid, för timmen är sen. Herrens Tillkommelse står för dörren. Vi har inte tid att bryta upp de här sakerna. Våga Er inte, att försöka göra det igen! Jag talar enbart till min församling. Men om Ni är gifta. . . Och Gud bar mig vittnesbörd om detta på berget, att jag kunde säga Det Här, en övernaturlig uppenbarelse, på grund av öppningen av de Sju Inseglen, och det här är en fråga i Guds Ord. ”Låt dem fortsätta in som de är och inte synda mer!”

³¹⁴ ”Det var inte så från begynnelsen.” Det är riktigt, det var inte så och det kommer det inte att vara vid änden. Men under moderna omständigheter, som Guds tjänare. . . Jag vill inte kalla mig Hans profet. Men jag tror kanske, om jag inte skulle

vara sänd som sådan, att jag lägger en grund för honom, då han verkligen kommer. Så under de moderna omständigheterna bjuder jag Dig att gå till Ditt hem tillsammans med Din hustru nu. Om Du är lycklig tillsammans med henne, lev tillsammans med henne, uppfostra Era barn i Guds förmaning! Men Gud vare Er nådig, om Ni någonsin gör så där igen! Lär Era barn, att aldrig göra någonting sådant, uppfostra dem i Guds förmaning! Och nu, då Ni är som Ni är, låt oss nu gå i den sena aftonstund, som vi lever i, och "jaga mot Kristi höga kallelsets mål", där allting kommer att vara möjligt.

315 Tills jag träffar Er ikväll, Herren Gud välsigne Er medan vi ber!

316 Herre, Gud, vi ger Dig tack. Vi ger Dig pris. Du är samme store Jehova, som tillät Moses. Moses, denne tjänare, och vad skulle han säga till sitt folk? Och Gud, Du tillät honom att ge ett skilsmässobrev. Paulus, den store aposteln, som var Nya Testamentets författare, liksom Moses var till det Gamla. Moses skrev Lagarna och en dispens från lagar. Många av profeterna, deras ord sprutades in i Det, men Moses skrev Lagarna. Och Du tillät honom ett brev, att skriva ett skilsmässobrev åt dem, på grund av deras hjärtans hårdhet.

317 Den store helige Paulus, som var Nya Testamentets författare, kunde också göra ett sådant betydande, att: "Jag säger under dessa omständigheter, jag, inte Herren."

318 Så är det idag, Herre, Gud, vid världens ände, då vi är här under Guds barmhärtighet och vet, att vi snart ska stå till svars i Hans Närhet. Och att Du har gjort så mycket, Herre, att jag är säker på, att i de här människornas ögon kommer de att hänga fast vid Det Här, som om Det kom från Dig. Och att bära vittnesbörd här idag, om många människor, som sitter här, som till och med såg det där Tecknet uppe på berget, där Herrens Änglar kom i virvelvinden, där det kom i de sju Änglarna, där uppenbarandet av de Sju Hemligheterna utvecklades. Och denne samme Ängel, i samma riktning, på samma berg, den dagen Detta uppenbarades!

319 Gud, jag ber, att människorna ska gå hem och vara tacksamma för att Gud har beviljat dem denna nåd. Jag uttalade det, Herre, bara med tillåtelse. Och jag säger det bara genom tillåtelse, Herre. Och låt människorna vara så tacksamma, att de aldrig kommer att försöka begå den där synden igen! Och må de aldrig försöka begå någon synd utan älska Dig av hela sitt hjärta! Herre, gör de här familjerna lyckliga och må de växa och uppfostra sina barn i Guds förmaning!

320 För mitt Budskap, som låg på mitt hjärta, är framfört, Herre. Jag har gjort allt, som jag vet, hur det ska göras. Och Satan har kämpat mot mig i veckor, och timmar utan sömn. Men nu anförtror jag Det, Herre, åt de här människorna, så att de

studerar Det och går och lever för Dig. Bevilja oss det, Herre! Det vilar inte längre på mina axlar nu. De är i Dina händer. Jag ber, att Du ska välsigna dem.

³²¹ Välsigna de här näsdukarna, Herre, som just har lagts här för de sjuka och plågade! Må den här kvällen vara en av de mäktigaste, kraftfullaste kvällarna, så att alla människorna blir helade! Bevilja oss det, Herre! Välsigna oss tillsammans!

³²² Må vi gå i frid, lyckliga och fröjda oss, för att skapelsens Gud har visat oss "efter begynnelsen" och har utsträckt Sin nåd till oss, i vår oreda, som vi var i, återigen i denna yttersta tid! Å, store och evige Gud, så vi tackar Dig för det! Och må våra hjärtan vara så lyckliga, att vi aldrig kommer att ha något mer begär efter att synda mot Dig! I Jesu Namn. Amen.

Jag älskar Honom (varför skulle man inte älska
Honom?) Jag älskar Honom
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Golgatas . . .

³²³ Jag säger det nu, så att predikanterna kommer att förstå. Det här är enbart till dem, som följer det här Budskapet!

³²⁴ Å, är Ni lyckliga? [Församlingen säger "Amen." – Utg.] Jag har sagt Er Sanningen, SÅ SÄGER HERREN, hela vägen igenom! ["Amen!"]

³²⁵ Låt oss nu stå upp och räcka upp våra händer, medan vi sjunger den igen: "Jag älskar Honom."! Jag älskar Honom för Hans nåd. Jag älskar Honom för Hans barmhärtighet. Jag älskar Honom för Hans Ord. "Och Herrens Ord kom till profeterna!"

Jag älskar Honom.

³²⁶ Kom bara, broder! Fortsätt!

ÅKTENSKAP OCH SKILSMÄSSA SWD65-0221M
(Marriage And Divorce)

Detta Budskap av broder William Marrion Branham, som frambars på engelska söndag förmiddag den 21 februari 1965 på Parkview Junior High School i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortad på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org